Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
Seria II-a
Nr. 1487

4 pagini
20 bani

Vineri 5 februarie 1954

O aniversare scumpă poporului nostru

Cu 6 ani în urmă, la 4 februarie 1948, a fost semnat la Moscova Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

Acest tratat a consfințit prietenia de nezdruncinat dintre poporul sovietic și poporul romîn.

Pentru prima oară în istoria țării noastre o mare putere, așa cum este Uniunea Sovietică, încheie cu noi un tratat pe bază de egalitate, fără a impune nici un fel de condiții înrobitoare.

Acest fapt a fost posibil deoarece la baza colaborării dintre țările lagărului democratic stau mărețele idei ale internaționalismului proletar.

Poporul nostru muncitor nutrește o dragoste fierbinte față de U.R.S.S. fără ajutorul căreia el n-ar putea construi socialismul. Dragostea față de Uniunea Sovietică este legată totodată și de fermitatea și consecvența cu care marea Țară a Socialismului victorios apără în orice ocazie independența și drepturile țării noastre ca și a celorlalte republici populare.

Prietenia și frăția romîno-rusă au o veche și bogată tradiție. In paginile manualelor de istorie se întîlnesc nenumărate fapte care vorbesc despre prietenia dintre poporul romîn și poporul rus. Este deajuns să reamintim luptele duse în comun împotriva năvălitorilor otomani sau contribuția Rusiei la făurirea statului național romîn. Pe dealurile dela Plevna s-a amestecat sîngele ostașilor ruși și romîni, uniți în bătălia împotriva armatelor turcești.

Dar nu este nevoie de nici o carte pentru a retrăi zilele eliberării patriei de sub jugul fascist. Atunci, în zilele lui august 1944, Armatele Sovietice ne-au redat libertatea, dîndu-ne posibilitate să hotărîm singuri asupra soartei țării noastre. S-a deschis astfel calea doborîrii odiosului regim burghezo-moșieresc și a făuririi unui stat de tip nou, democrat-popular.

Nu a trecut multă vreme după 23 August 1944 și trusturile americane și engleze s-au și repezit spre petrol și grîne, sare și cherestea, sperînd să ia locul imperialiștilor germani. Visau miliardarii din Wall-Sreet și City să reînvie vremurile cînd șiruri de trenuri și vapoare transportau spre Apus bogățiile țării, lăsînd în urmă foamete și boli, analfabetism și șomaj. Erau timpurile Romîniei „eminamente agricole", lipsite de industrie, la cheremul imperialiștilor de diferite nații. Erau timpurile cînd pentru un împrumut se scotea țara la mezat, dispunînd de ea nu poporul truditor ci „Standard-Telefoane", sau „Royal-Dutch". Trusturile imperialiste au fost gata la orice acțiune pentru a redobîndi bogățiile pierdute.

Socotelile imperialiste au dat însă greș. U.R.S.S. a sprijinit permanent și cu hotărîre independența țării noastre. In nenumărate rînduri reprezentanții Uniunii Sovietice au apărat suveranitatea de stat, drepturile țării noastre, fie la conferința de pace dela Paris, fie în cadrul O.N.U.

Avînd garantată securitatea și independența, poporul nostru are posibilitatea să construiască socialismul.

Datorită ajutorului sovietic, Romînia, altădată la cheremul trusturilor imperialiste, constitue azi singurul exemplu din lume cînd un stat mic, bogat în petrol, are și o industrie proprie de construcții de mașini destinate industriei petrolifere. Din toate colțurile Uniunii Sovietice ne sosesc tot mai multe mașini moderne, fabrici și uzine întregi, materie primă etc.

Ajutorul Uniunii Sovietice este atît de însemnat, pentrucă vine din țara cea mai înaintată care construește comunismul, obținînd succese tot mai mari în această mare operă. Succesele economiei Uniunii Sovietice sunt oglindite din plin în recentul comunicat cu privire la îndeplinirea cu 101% a planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1953. Desigur că nici o țară capitalistă care suferă periodic de crize economice, nu ar fi putut și nu poate să acorde vreunei țări un ajutor, pe bază de egalitate, ca cel acordat de U.R.S.S. țării noastre.

De neprețuit este deasemenea experiența Uniunii Sovietice în construirea socialismului la sate. Exemplul colhozurilor sovietice arată țărănimii noastre muncitoare calea spre belșug.

Ajutorul și înaltul model al Uniunii Sovietice sunt factori de cea mai mare însemnătate pentru îndeplinirea Hotărîrilor partidului, menite să ducă în viitorul apropiat la o mai largă dezvoltare a agriculturii, a industriei ușoare și la creșterea bunurilor de larg consum.

„Lumina vine dela răsărit" — spune poporul nostru. Lumina aceasta e purtată și pe aripile nevăzute ale cîntului, dansului, literaturii. Milioanele de cititori din Romînia ai cărților sovietice, publicul entuziasmat de spectacolele teatrului „Mossoviet", cei ce ascultă simfoniile lui Haciaturian sau Șostacovici iubesc nespus cultura epocii construirii comunismului, cultura sovietică — cea mai înaintată cultură din lume. Acolo găsește tineretul nostru exemple demne de urmat, eroi pe care îi iubește cu pasiune, dela care învață cum să se comporte în viață.

Dragostea noastră față de Uniunea Sovietică este legată strîns de faptul că vedem în ea cea mai sigură apărătoare a păcii, pavăza împotriva uneltirilor celor interesați în războaie aducătoare de profituri. La baza Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R.P.R. stă tocmai ideia apărării păcii, Tratatul constituind un factor al întăririi păcii în Europa.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R.P.R. este o expresie vie a politicii țărilor lagărului democratic, politică îndreptată spre colaborarea pe baze pașnice cu toate statele și popoarele. Politica externă a țării noastre își pune drept țel contribuția la destinderea încordării internaționale, prin asigurarea securității Europei. Această securitate nu poate fi garantată prin vorbe, fie ele cît de meșteșugite, așa cum încearcă să facă unele puteri occidentale, ci numai printr-o politică de respectare a păcii și independenței popoarelor. O Germanie remilitarizată, condusă de foști hitleriști și supusă pe zeci de ani tratatelor agresive dela Bonn și Paris nu poate decît turbura din nou pacea Europei și lumii. De aceea popoarele se opun cu atîta înverșunare politicii puterilor occidentale care tind să legalizeze domnia în întreaga Germanie a clicii revanșarde dela Bonn.

In contrast cu poziția cercurilor agresive, Guvernul Sovietic a prezentat la conferința dela Berlin, prin reprezentantul său, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, un plan concret menit să ducă la restabilirea unei Germanii unite, democrate și pașnice. Proiectul de tratat de pace cu Germania prezentat de delegația sovietică se bucură și de sprijinul poporului nostru, care vede în el încă o manifestare a politicii Uniunii Sovietice de apărare a păcii și securității Europei.

Legată de actualele condiții internaționale, aniversarea a șase ani dela semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R.P.R. capătă o și mai adîncă semnificație prin compararea cu relațiile ce domnesc între state în lumea capitalistă. Astăzi, pînă și personalități și ziare burgheze sunt nevoite să recunoască că S.U.A. duc o politică de dictat menită să subjuge economia și politica altor state, chiar și a unor mari puteri, ca Franța. Aceasta duce la ascuțirea contradicțiilor dintre statele capitaliste, ca și la împotrivirea față de dictatul american pînă și a unor cercuri ale burgheziei.

Spre deosebire de situația din lumea capitalistă, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R.P.R. și U.R.S.S. oglindește în mod limpede relațiile de tip nou ce s-au statornicit între țările lagărului socialismului, relații care constitue una din chezășiile neîncetatei întăriri a frontului păcii și democrației.

In această zi cînd poporul nostru sărbătorește a șasea aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală sovieto-romîn, gîndurile noastre se îndreaptă cu dragoste și recunoștință spre marele popor sovietic, care sub conducerea P.C.U.S. ne-a ajutat și ne ajută permanent să clădim o viață plină de lumină și bucurie.

Tineretul muncitor al patriei noastre știe că chezășia înfloririi țării noastre, a independenței sale, a tinereții sale mereu mai fericite este prietenia și alianța cu glorioasa Uniune Sovietică, care se află în fruntea lagărului democrației și socialismului — cea mai mare cucerire a popoarelor.

Să trăiască în veci prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și poporul sovietic!

Incheierea lucrărilor consfătuirii cadrelor de conducere ale școlilor medii tehnice

In cursul zilei de joi, în aula Facultății de Științe Juridice din Capitală s-au încheiat lucrările primei consfătuiri a cadrelor de conducere ale școlilor medii tehnice din întreaga țară.

La consfătuire au participat cadrele de conducere din peste 350 de școli medii tehnice, reprezentanți ai ministerelor tutelare și ai Ministerului Invățămîntului.

In zilele de 2 și 4 au continuat discuțiile purtate pe marginea referatului prezentat de tov. Costin Nădejde, locțiitorul ministrului învățămîntului asupra ridicării nivelului de pregătire teoretică și practică a elevilor.

In încheiere acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul învățămîntului a analizat rezultatele obținute pînă în prezent și a arătat măsurile ce trebuiesc luate pentru continua îmbunătățire a muncii în școlile medii tehnice.

(Agerpres)

Comunicatul Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei

Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei comunică următoarele:

Pentruca operațiunile de deszăpezire să se execute în cît mai bune condițiuni, va trebui să se țină seama de următoarele indicațiuni:

— In prima urgență se curăță partea carosabilă a străzilor, iar pe străzile cu tramvaie se va degaja întîi partea carosabilă pe lățimea celor două linii de tramvai și cîte un metru în plus, pe stînga și pe dreapta șinelor exterioare. Zăpada de pe carosabil se va curăța pînă la pavaj.

— In interiorul curților zăpada se va strînge astfel ca să fie degajate zidurile caselor, ținîndu-se seama de locurile de scurgere, canale și alte căi, ferind casele de eventuale inundări.

— Zăpada se va putea depozita pe scuaruri și terenuri virane.

— La stațiile de tramvai se vor degaja spațiile necesare pentru staționarea călătorilor, precum și o potecă de legătură cu trotuarul. Intre stațiile de tramvai se vor creea spații libere pentru staționarea vehiculelor.

— Este interzis a se arunca zăpada în gurile de canal, precum și a se scoate zăpada din curți în stradă.

— Zăpada de pe trotuare nu se va depozita pe partea carosabilă.

Aplicarea cu strictețe a acestor instrucțiuni este o datorie patriotică a oricărui cetățean în vederea normalizării cît mai rapide a circulației în Capitală.

Apelul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor către utemiștii și tinerii din întreaga țară

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor cheamă pe toți membrii săi, pe toți tinerii să răspundă la apelul Consiliului de Miniștri pentru a înlătura greutățile provocate de viscol.

Utemiști și utemiste, tineri și tinere, prezentați-vă la comandamentele create pe lîngă sfaturile populare. Fiți în primele rînduri, munciți cu abnegație, cu tot entuziasmul vostru tineresc. Formați echipe pentru deszăpezirea căilor ferate, șoselelor, străzilor, a accesului spre centrele de pîine și produse alimentare, spre spitale, cămine de copii, școli și întreprinderi.

Utemiști și utemiste, tineri și tinere dela sate, dați atenție îngrijirii și apărării vitelor și păsărilor.

Indepliniți-vă cu cinste datoria [illegible] de utemiști, de tineri cetățeni ai patriei noastre!

Să luăm neîntîrziat măsuri pentru prevenirea pagubelor la efectivul de animale

Viscolul care bîntuie în ultimele zile în cea mai mare parte a țării poate să provoace pagube efectivelor de animale. In vederea preîntîmpinării eventualelor pagube este necesar să se asigure îngrijirea normală a animalelor. Pentru aceasta, conducerile gospodăriilor agricole de stat, ale gospodăriilor colective, țăranii muncitori și toate organele agricole de la regiuni, raioane, puncte agricole și comune, sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid și cu sprijinul sfaturilor populare, au datoria să asigure îngrijirea permanentă a animalelor, să ia măsuri pentru adăpostirea lor și în mod deosebit pentru adăpostirea tineretului, a femelelor gestante, a scroafelor cu purcei și a oilor cu miei. De asemenea, trebue să se acorde grijă hrănirii și adăpatului animalelor în bune condițiuni și la timp. O mare atenție trebue dată asigurării transporturilor necesare aprovizionării îngrijitorilor de animale cu alimente și haine călduroase, precum și aprovizionării animalelor cu furaje, în deosebi a celor de la fermele îndepărtate de centru.

In acest scop trebue folosite toate mijloacele locale, trebue luate de urgență măsuri pentru deblocarea drumurilor de acces. In vederea asigurării apărării animalelor împotriva lupilor, este necesar să se organizeze pichete de pază formate din colectiviști, muncitori din gospodăriile agricole de stat, țărani muncitori și vînătorii dela sate.

Pregătiri pentru executarea muncilor agricole

SIGHET. — Țăranii muncitori din raionul Sighet folosesc din plin timpul de iarnă pentru a pregăti temeinic executarea la timp a muncilor agricole de primăvară. In comuna Budești au fost reparate pînă acum 175 de pluguri, 100 de grape, 2 trioare și alte mașini și unelte agricole. Pentru mărirea producției la hectar au fost transportate la cîmp peste 1700 tone gunoi de grajd. Printre fruntașii în muncile de pregătire a campaniei de primăvară se numără comuniștii Mihai Tămaș, Vasile Marinca și țăranii muncitori Gheorghe Faer și Mihai Giurgea.

Țăranii muncitori din comuna Strîmtura au reparat pînă acum 385 de pluguri și 120 de grape și au transportat la cîmp 1400 tone de gunoi de grajd. Deasemeni, producătorii din orașul Sighet au revizuit și reparat 50 de pluguri, 35 de grape, 3 trioare și 25 de căruțe, iar în cele 16 centre s-au curățat mari cantități de semințe. Producătorii din orașul Sighet au transportat la cîmp peste 1700 tone de gunoi de grajd, iar pe terenurile rezervate culturilor de legume peste 500 de tone.

TELEGRAME

Tovarășului PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

BUCUREȘTI

Vă rog să primiți, tovarășe președinte, din partea Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și a mea personal, felicitări cordiale cu ocazia celei de a 6-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

K. VOROȘILOV

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

BUCUREȘTI

Cu prilejul celei de a 6-a aniversări a semnării Tratatului sovieto-romîn de prietenie, colaborare și asistență mutuală, vă rog pe d-voastră, tovarășe președinte, și Guvernul Republicii Populare Romîne, să primiți felicitările mele cordiale și urările mele pentru d-voastră personal și întreg poporul romîn, de noi succese în dezvoltarea Republicii Populare Romîne și întărirea prieteniei romîno-sovietice.

G. MALENKOV

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

BUCUREȘTI

In ziua celei de a 6-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă, primiți tovarășe ministru, felicitările mele cordiale.

Imi exprim convingerea că prietenia și colaborarea dintre țările noastre se vor dezvolta și mai departe în interesul popoarelor noastre și al întăririi păcii.

V. MOLOTOV

Tovarășului K. E. VOROȘILOV

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA-KREMLIN

Vă rog să-mi permiteți, tovarășe președinte, să vă exprim, cu ocazia celei de a 6-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, cele mai călduroase urări din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal.

Să trăiască și să se întărească necontenit prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele marii Uniuni Sovietice.

DR. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului G. M. MALENKOV

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA-KREMLIN

Cu prilejul împlinirii a 6 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Guvernul Republicii Populare Romîne și poporul romîn vă transmit d-voastră, Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și poporului sovietic salutul lor fierbinte de dragoste și recunoștință și urarea continuei dezvoltări a prieteniei romîno-sovietice.

La această aniversare, poporul romîn urează din toată inima marelui popor sovietic noi succese în construirea comunismului și în măreața sa luptă pentru apărarea păcii în lume.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului V. M. MOLOTOV

Prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Cu ocazia celei de a 6-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, vă rog să primiți cele mai calde felicitări.

Vă urez, tovarășe ministru, deplin succes în lupta măreață pe care Uniunea Sovietică o duce pentru pace și colaborare între popoare.

Trăiască și să se întărească necontenit prietenia și colaborarea dintre poporul romîn și marele popor sovietic.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

MUNCĂ ENTUZIASTĂ PENTRU INLĂTURAREA GREUTĂȚILOR PROVOCATE DE VISCOL

In ultimele zile, datorită măsurilor operative luate de comandamentele de combatere a urmărilor viscolului, cu sprijinul larg al forțelor locale, au fost întreprinse o serie de acțiuni pentru desfundarea în primul rînd a drumurilor de acces spre centrele de aprovizionare a populației cu alimente, lemne etc. și pentru normalizarea transporturilor pe șosele și căi ferate.

Populația din orașe și sate, răspunzînd în număr mare la Apelul Consiliului de Miniștri și la chemarea Consiliului Central al Sindicatelor, s-a pus la dispoziția comandamentelor alcătuite în regiunile înzăpezite, luînd parte la deszăpezirea străzilor, a căilor ferate și a drumurilor. Ca urmare a măsurilor luate tot mai mult sunt înlăturate urmările viscolului. Numeroși tineri din întreaga țară, — sprijinind chemarea Comitetului Central al U.T.M. desfășoară o intensă activitate pentru deszăpezirea drumurilor, pentru normalizarea circulației. Numai în raionul Corabia peste 3000 de tineri au participat la deszăpezirea drumurilor, desfundînd complect drumul Jieni-Celei.

Un sprijin foarte prețios îl aduc unitățile militare la acțiunea de deszăpezire a drumurilor și la asigurarea aprovizionării populației. Numeroși militari ca Bălan Nicolae și Dascălu Ion sau ca ostașii din subunitatea ofițerului Bîrsan V., au dat dovadă de eroism, înfruntînd zăpada mare și viscolul, pentru a repara linii de înaltă tensiune sau pentru a scoate dintre nămeți locomotive înzăpezite.

In Capitală, datorită măsurilor luate de organele de stat și cu sprijinul larg al oamenilor muncii, o bună parte dintre arterele principale ale orașului sunt în curs de desfundare.

Pentru a ușura distribuirea pîinii, O.C.L. Pîinea a organizat ieri în Capitală un număr de 120 de centre volante, iar în cursul zilei de astăzi 250—300 de centre permanente își vor relua activitatea normală. Deasemenea, un număr mare de tractoare cu remorci transportă făina spre brutării. In prezent fabricile de pîine au asigurată cantitatea de făină necesară.

Salariații I.T.B. duc o muncă intensă pentru a repune grabnic în circulație liniile de tramvale.

Majoritatea muncitorilor dela întreprinderile din Capitală, în ciuda condițiilor neprielnice s-au prezentat de dimineață la lucru. La Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", muncitorii au eșit la deszăpezirea drumurilor de acces spre fabrică.

La uzinele „23 August" o parte din muncitori și-au început lucrul, iar ceilalți muncesc la deszăpezirea Bulevardului Muncii și a liniei de tramvai 23.

In spitalele din Capitală ca și în cele din întreaga țară, s-au luat măsuri pentru asigurarea în continuare a bunei îngrijiri a bolnavilor. La spitalul Brîncovenesc din București, o echipă formată din surori, îngrijitori și tehnicieni au curățat în ultimele două zile drumul spre spital, precum și drumurile înzăpezite dintre clădirile spitalului. Utemiști ca Dentiu Paraschiva și Stela Șerban au fost neobosiți în această acțiune.

In aceste zile au fost satisfăcute, în ciuda viscolului, toate chemările la domiciliu ale bolnavilor. Echipa de medici, cu sprijinul unor absolvenți ai cursurilor de prim ajutor dela Ministerul Construcțiilor, U.C.R. și I.C.A.R., au vizitat acasă pe bolnavi, acordîndu-le asistența medicală necesară.

In Capitală, și în unele orașe din țară au început să aibe loc spectacole la cinematografe.

La Direcția Generală a Mișcării din Ministerul Căilor Ferate se urmărește încontinuu circulația trenurilor. Aci au sosit vești potrivit cărora o serie de trenuri din țară au început să circule normal. Astfel, trenurile din regiunile Iași, Cluj, Timișoara, și din regiunea Stalin au liniile deschise.

Principalele circuite telefonice din țară funcționează normal.

In regiunea Galați au fost restabilite legăturile telefonice în toate raioanele. Pîinea a fost asigurată. Numeroși ostași, alăturîndu-se cetățenilor din comuna Tulucești au plecat la deszăpezire.

Numeroși cetățeni din Berești, regiunea Bîrlad, au plecat să desfunde linia Sărata.

La Timișoara, tramvalele circulă. Se lucrează la deszăpezirea și lărgirea drumurilor.

In regiunea Oradea 150 cetățeni din comunele Tulea, Gurbedin, răspunzînd chemării comandamentului, au lucrat la desfundarea șoselei regionale Salonta-Tinca.

Șoseaua ce duce spre fabrica de sticlă din Pădurea Neagră — regiunea Oradea — a fost deszăpezită și pe ea se transportă alimente.

In regiunea Bacău, o linie principală, Moinești Tg. Ocna—Onești, a fost deszăpezită și s-a făcut legătura cu rafinăria Dărmănești. Pîinea, apa și alte alimente necesare au fost asigurate.

Grupuri mari de oameni ai muncii lucrează la deszăpezirea șoselelor Orașul Stalin—Sibiu și Orașul Stalin—Sighișoara.

In Ploești se poate circula în bune condițiuni. Pe șoseaua națională ce duce spre Cîmpina circulă autobuzele. Tinerii din Ploești au participat cu însuflețire la acțiunea de desfundare a șoselei naționale.

Activiștii comitetului regional U.T.M. s-au aflat mereu în primele rînduri ale tinerilor.

Tinerii dela uzina Poiana, regiunea Ploești, au deszăpezit 15 locomotive care apoi au fost puse în funcțiune și folosite la curățirea căilor ferate.

Tinerii dela schela Moreni, raionul Cîmpina, au repus în producție 2 sonde înzăpezite. In această acțiune s-au evidențiat utemiștii Săndulescu Spina, Stanciu Viorel și Manu Elena.

Un număr de 125 tineri au deschis drum către pădurea Cuparu, făcînd posibilă transportarea a peste 5 vagoane surcele ce au fost distribuite cetățenilor din orașul Pitești.

In regiunea Bacău 7050 tineri organizați în 352 echipe au participat la acțiunile de deszăpezire, desfundînd șoselele Moinești-Zemeș, Moinești-Comănești și altele.

La fabrica Buhuși, 150 tineri au deszăpezit depozitul de materie primă asigurînd buna desfășurare a producției.

Un număr de 120 tineri țărani muncitori din comuna Buhaci raionul Bacău au desfundat drumul spre pădure, făcînd astfel posibilă aprovizionarea cu lemne a orașului Bacău.

In Piața Libertății din Cluj elevii școlilor nr. 28 și 29 cu limba de predare maghiară au lucrat la deszăpezire alături de elevii dela Liceul Nr. 3 de băieți cu limba de predare romînă.

Este o datorie patriotică a utemiștilor și a tuturor tinerilor din întreaga țară, dela orașe și sate, de a răspunde cu entuziasm chemării Comitetului Central al U.T.M. participînd cu însuflețire la acțiunile ce se desfășoară pentru asigurarea deszăpezirii străzilor, normalizării circulației, bunei aprovizionări a oamenilor muncii.

AJUTOR OSTĂȘESC

In fața centrului de distribuire a pîinii, nămeții erau la înălțimea omului. Se aștepta pîinea. Deodată se auziră voci.

— Vin militarii ..

Și peste munții de omăt au apărut două mașini grele pe șenile, trăgînd după ele remorci încărcate cu făină, mălai, pîine.

Sergentul Ardeleanu, sergentul Marți Ștefan, au sărit din mașini pentru a preda prețioasa încărcătură responsabilului dela centrul de distribuire.

Un tînăr ce-și aștepta rîndul la pîine, i-a spus atunci vecinului său:

— Au sosit frații noștri, militari! și oamenii se bucură.

In timpul Festivalului îmi povestea un tînăr din Marsilia, cu care m-am împrietenit, că în Franța armata e trimisă să-i împrăștie pe greviști și să spargă adunările luptătorilor pentru pace. Tînărul a mai stat puțin pe gînduri și a adăugat: „am să-i scriu prietenului meu francez ce fac ostașii noștri... negreșit am să-i scriu!"

TELEFONIȘTII

— Alo Ploeștii? Puteți vorbi cu Galații. Aveți legătura. Doar atît. Cele 3 echipe de muncitori telefoniști în frunte cu inginerul Stupurac Paul și tehnicianul Ionescu Gheorghe dela serviciul Telecomunicații Ploești, și-au îndeplinit angajamentul.

Pînă aici străbătuseră 50 de km. înfruntînd nămeții. Cît despre frig, nici vorbă.

Treaba de căpetenie era făcută: niciun deranjament pe o distanță de 200 km. Aceasta, ieri.

Caracterul rus

Alexei Tolstoi

Caracterul rus — poate că titlul acesta să fie prea pretențios pentru o povestire scurtă, Dar n'am ce face, pentrucă tocmai despre caractere ruse vreau să vă vorbesc aici.

Da, caracterele ruse! Ia apucă-te, mă rog și le descrie! Să încerc să vorbesc de cine știe ce fapte vitejești? Dar astăzi sunt atâtea că te zăpăcești și nu știi pe care s'o alegi.

Iată însă că un prieten m'a scos din încurcătură, istorisindu-mi o întâmplare din viața lui.

N'am să încep să vă povestesc cum a bătut pe nemți, deși aș avea ce spune, pentru că prietenul meu poartă steluța de aur și afară de asta aproape tot pieptul îi este acoperit cu decorații. Acest prieten al meu este un om obișnuit, simplu și liniștit, un colhoznic dintr'un sat oarecare de pe Volga, din regiunea Saratov. Ceeace-l deosebea de alții, era trupul lui vânjos și bine cumpănit, și frumusețea lui. Când îl vedeai ieșind din turela tancului, părea întruchiparea unui zeu al războiului.

Sărea jos de pe tanc, își scotea casca de pe cârlionții uzi, își ștergea cu o cârpă fața mânjită și era, ca întotdeauna, zâmbitor și plin de dragoste sinceră pentru toți.

Cei care sunt prinși în vâltoarea războiului și trăiesc într'una cot la cot cu moartea, devin mai buni. Toate fleacurile care i-au preocupat până atunci dispar — precum se desprind cojile de piele arse de soare și rămâne în om numai miezul, — și acesta mai tare sau mai moale după cum e și omul. Dar chiar și aceia care au un cusur, se străduiesc să fie mai buni și să devină tovarăși credincioși.

Prietenul meu Egor Dremov fusese un om serios și înainte de război; își iubea și-și respecta nespus de mult părinții: pe maică-sa Maria Policarpovna și pe taică-său, Egor Egorovici. „Tată-meu este un om așezat și, în primul rând, se respectă pe el însuși. Tu, măi băiete, îmi spunea el adesea, ai să vezi multe pe lume; ai să te duci și peste graniță; da' oriunde te-ai duce, fii mândru că ești rus...»".

Egor Dremov era logodit cu o fată din satul lui de pe Volga. La noi pe front, oamenii vorbesc mult de nevestele și de logodnicele lor, mai cu seamă atunci când se întâmplă ca în sector să fie liniște, când afară e frig, și în bordei arde opaițul, dudue sobița și oamenii sunt după cină. Când își dau drumul la ce le vine în cap, spun niște trăsnăi de-ți stă mintea în loc. Așa întreabă unul de pildă „Ce-i dragostea?". Altul îi răspunde: „Dragostea se înfiripă atunci când la temelie stă respectul". Numai ce sare al treilea: „Da'de unde! Dragostea nu-i decât obișnuință. Omul își iubește nu numai nevasta, da' și părinții, și până și dobitoacele...". „Oof, că prost mai ești, spune al treilea. Dragostea-i atuncea când totu-i numai clocot în sufletul omului și când umblă ca amețit...". Așa filosofau oamenii ceasuri de-a-rândul, până ce plutonierul se amesteca în vorbă și, cu glas poruncitor, punea capăt discuțiilor... Egor Dremov se sfia pesemne să se amestece în aceste discuții și mi-a amintit numai în treacăt de logodnica lui, o fată foarte bună care, socotea el, că dacă i-a spus că-l așteaptă, îl așteaptă chiar de-o fi să se întoarcă cu un singur picior.

Lui Egor Dremov nu-i plăcea să se fălească cu isprăvile lui vitejești. „N'am niciun chef să mă mai gândesc la toate astea", — spunea el, se încrunta și-și aprindea o țigară. Isprăvile tancului său le aflam din cele spuse de echipaj, dar mai cu seamă din cele istorisite de Ciuvilev, conducătorul tancului care uimea pe ascultători cu povestirile lui.

— ...Să vedeți: abia pornisem. Când mă uit, văd ivindu-se de după deal o matahală. Strig numaidecât: „Tovarășe locotenent, un tigru!" — „Inainte! strigă el. Cu toată viteza!". Eu o iau prin brădet, camuflându-mă când la dreapta, când la stânga... Tigrul venea orbește și l-am atins, așa în treacăt... Tovarășul locotenent i-a dat una'n coastă de-a văzut stele verzi. Când i-a mai dat una în turelă, tigrul nu mai știa unde să-și ascundă botul. Da' când îl nimeri a treia oară, începu să iasă fum din toate crăpăturile și deodată izbucni dintr'însul drept în sus o coloană de foc înaltă de o sută de metri. Echipajul încercă să se strecoare prin trapa de rezervă... Atuncea Vanca Lapșin începu să tragă cu mitraliera, fasciștii căzură grămadă și zăreai doar din când în când câte-un picior tresărind. Vă dați seama? Calea ne era acum deschisă. Peste cinci minute dădeam buzna în sat. Aici, să te strici de râs, nu altceva.. Fasciștii fugeau care încotro... Era noroi și unii din ei săreau prin apărate neîncălțați, numa'n ciorapi... Mare comedie a fost și asta! Fugeau cu toții spre o șură. Tovarășul locotenent mi-a comandat: „Ia dă-i drumu'n direcția șurii". Am întors tancul și am intrat cu toată viteza în șură... Doamne-doamne! Pe blindaj au început să cadă duduind grinzi, căpriori, scânduri, cărămizi și bineînțeles, fasciștii care se pitisera în pod... Eu i-am mai călcat pe deasupra și cu fierul, iar celor rămași le-am strigat: „Sus mâinile!" și „Hitler kaput!"...

Așa a luptat locotenentul Egor Dremov până i s'a întâmplat o nenorocire. In timpul bătăliei dela Cursc, când nemții începuseră să sângereze deabinelea și să se clatine, tancul lui, care se afla pe un dâmb din mijlocul unui lan de grâu, a fost lovit de un obuz. Doi oameni din echipaj au fost uciși pe loc. Al doilea obuz a aprins tancul. Ciuvilev, conducătorul tancului a sărit prin trapa din față, s'a urcat pe blindaj și a izbutit să tragă afară pe locotenent din turelă. Locotenentul își pierduse cunoștința, iar salopeta de pe dânsul luase foc. N'apucă bine Ciuvilev să târască pe locotenent laoparte, că tancul explodă cu o putere așa de mare, încît turela fu aruncată la vreo cincizeci de metri. Ciuvilev aruncă bulgări de țărână afânați pe obrazul locotenentului, pe cap, pe haine, ca să stingă focul.

Apoi începu să se târască cu dânsul din pâlnie în pâlnie, până ajunse la un post de prim ajutor... „Și de ce credeți că l-am târît? spune Ciuvilev. Pentrucă-i mai bătea inima".

Egor Dremov rămase în viață, și cu toate că fața îi era așa de arsă încât i se vedeau pe alocuri oasele, el nu-și pierduse vederea. Zăcu opt luni în spital. I se făcură una după alta, nenumărate operații plastice, grefându-i-se nas, buze, pleoape și urechi. După opt luni când i s'au scos bandajele, vru să-și vadă fața care acum nu mai semăna cu fața lui dinainte. Sora, care îi dădu o oglinjoară, își întoarse capul și începu să plângă. Egor Dremov i-o dădu numaidecât înapoi și-i spuse:

— Se întâmplă și lucruri mai rele. La urma urmei poți trăi și cu o față ca asta.

Oglinjoara n'o mai ceru; dar își pipăia într'una noua lui față, ca și cum ar fi vrut să se obișnuiască cu ea. Comisia îl găsi potrivit pentru serviciul auxiliar. Atunci Egor Dremov s'a dus la general și i-a spus: „Vă rog să încuviințați să mă 'ntorc la regimentul meu". „Păi cum? Dumneata ești invalid", îi răspunse generalul. „Da'de unde! Sunt un monstru. Da' asta nu mă va împiedica să-mi refac de deplin capacitatea de luptă". Egor Dremov își dădu seama că, în timp ce vorbea, generalul se ferea să-l privească în față. Nu-i rămase decât să zâmbească cu amărăciune, așa cum putu cu buzele lui vinete și țepene, care dădeau gurii înfățișarea unei crăpături. Apoi i s'a dat un concediu de douăzeci de zile pentru a se întrema și plecă acasă la părinți. Asta s'a întâmplat chiar în Martie, anul acesta.

Egor Dremov avusese de gând să ia dela gară o căruță dar, cum nu găsi, fu silit să facă pe jos cele optsprezece verste până acasă. In singurătatea care se întindea de jur-împrejur mai erau nămeți. Aerul era jilav și un vânt rece îi flutura poalele mantalei și-i șuiera a jale și a pustiu în urechi. Ajunse în sat când se 'ntunecase de-a-binelea. Iată și fântâna cu cumpănă înaltă care se clatină și scârțâie în vânt. A șasea izbă dela fântână era casa lui părintească. Se opri deodată în fața izbei, își vârî mâinile în buzunare și dădu din cap. Apoi, în loc s'o ia de-a-dreptul spre casă, apucă deacurmezișul prin zăpadă, se 'mpotmoli până peste genunchi, ajunse pe ocolite lângă fereastra din coasta casei și se aplecă spre geam. Se uită și o văzu pe maică-sa. La lumina slabă a lămpii care atârna deasupra mesei, maică-sa punea masa pentru cină. Bătrînica era legată la cap cu aceeași casâncă de culoare închisă și se mișca tot așa cum o știa el, blândă, liniștită și domoală. Imbătrînise, și umerii s'abi se vedeau prin rochie... „Of!... Dacă știam cât suferă îi trimeteam în fiecare zi măcar două vorbe... Mama puse pe masă picul de mâncare pe care o avea: o ceașcă de lapte și o bucată de pâine, două linguri și solnița. Apoi rămase în picioare în fața mesei. Își puse mâinile slabe la piept și rămase pe gânduri...

Și cum se uita la ea pe geam, Egor Dremov își dădu seama că nu trebuia s'o mai sperie dacă nu voia să-i mai vadă fața sbârcită tremurând de desnădejde.

Bine, fie și așa! Ocoli casa, deschise portița, intră în curte, urcă scările cerdacului și bătu la ușă. Glasul maică-si întrebă de după ușă: „Care-i acolo?" El răspunse: „Locotenentul Gromov, Erou al Uniunii Sovietice".

Inima îi bătea așa de tare, încât trebui să se rezeme cu umărul de ușior. Maică-sa nu-i recunoscu glasul. Dar și lui i se păruse că și-l auzea pentru întâia oară, atât de schimbat îi răsuna în urechi glasul nedeslușit, surd și răgușit cu care se alesese după toate operațiile pe care le îndurase.

— Ce vânt te aduce, tătucule? — întrebă ea.

— Am adus Mariei Policarpovna vești dela feciorul ei, locotenentul-major Dremov.

Bătrânica deschise ușa, se repezi la dânsul și-i apucă de mâini.

— Egor al meu trăiește? E sănătos?... Da' intră, te rog, în casă, tătucule.

Egor Dremov intră în odaie și se așeză pe lavița de lângă masă, în acelaș loc în care șezuse și pe vremea când picioarele-i nici nu atingeau podeaua, și când mama, mângâindu-l pe capul cu cârlionți, îi spunea: „Mănâncă, puiule!". Și Egor Dremov începu să-i vorbească bătrânei cu deamănuntul despre băiatul ei, adică chiar de dânsul: cum o duce, ce mânca, ce bea, că nu ducea lipsă de nimica și că era sănătos și întotdeauna vesel și voios. Și-i mai povesti pe scurt despre luptele la care luase parte cu tancul lui.

— Ia spune, mă rog, cum îi la războ? Nu te-apucă groaza? — îl tot întreba mama, uitându-i-se în față cu ochii ei negri care nu-l vedeau.

— Păi sigur că te-apucă, maică. Da' cu timpul te obișnuiești.

Apoi se întoarse și Egor Egorovici, taică-său, care se schimbase și el în ultimii ani. Bărbuța lui părea acum presărată cu făină. In timp ce bătea cu picioarele în prag, scuturându-și zăpada de pe pâslarii găuriți, se uită la oaspete apoi își desfăcu fără grabă legătoarea dela gât, își scoase scurta de blană, se apropie de masă și strânse mâna străinului. Ehei, cât de bine cunoștea el, Egor, mâna asta părintească, cuprinzătoare și dreaptă!

Fără să întrebe nimic, pentrucă și fără de asta își dădea seama ce putea căuta la el un oaspete cu atâtea decorații, se așeză. Inchise pe jumătate ochii și începu să asculte la ce spunea străinul. Și cu cât ședea locotenentul Dremov, fără să-l recunoască ai săi și vorbea de el însuși ca despre un altul, cu atât mai mult își dădea seama de neputința de a se da pe față, de a se ridica și de a le spune: „Mamă, tată, da' nu vedeți că sunt eu? Și ce-i dacă-s așa de hâd?..."

Se simțea bine la masa părintească, dar și umilit.

— Păi să mâncăm, maică. Adă ceva pentru oaspetele nostru.

Apoi, Egor Egorovici se sculă și deschise ușița dulăpiorului vechi, unde, în colțul din stânga își avea de obicei locul o cutie de chibrituri cu tot felul de cârlige de prins pește. Cutia cu cârlige era și acuma la locul ei. Tot acolo, în colțul care mirosea a pâine stătută și a coji de ceapă, mai era, așa cum îl lăsase, și ceainicul cu gâtul ciuntit. Egor Egorovici scoase din dulăpior o sticluță care mai avea în ea vin cam pentru vreo două păhărele și oftă, cerând parcă iertare că n'avea mai mult.

Se așezară la masă ca și altădată. Și abia când șezură cu toții în jurul mesei, observă locotenentul Dremov că maică-sa îi urmărea cu o deosebită luare-aminte mâna cu care ținea lingura. Zâmbi cu amărăciune. Maică-sa ridică ochii și fața ii tresări dureros.

Vorbiră de una și de alta, de cum avea să fie primăvara și dacă oamenii vor putea să semene la vreme și dacă s'ar fi putut ca războiul să se sfârșească la vară.

— De ce crezi dumneata, Egor Egorovici, că trebue să așteptăm sfârșitul războiului pentru la vară?

— Poporu-i furios, — răspunse Egor Egorovici. — Acuma nu se mai teme de moarte și nimica nu-l mai poate opri. De-acu' s'a isprăvit cu nemții! Praf s'alege de ei!

Maria Policarpovna întrebă:

— Nu mi-ai spus când au să-i dea concediu, ca să vină să mai stea și cu noi. Iaca trei ani de când nu l-am mai văzut. Trebue să fi crescut mare, să-i fi dat mustața... Și când mă gândesc că 'n fiecare zi îl paște moartea! Poate că și glasul să i se fi schimbat...

— Mai știi? Poate când vine, nici să nu-l mai recunoaștei, — spuse locotenentul.

Bătrânii îi așternură pe cuptor, unde îi era cunoscută fiecare cărămidă, fiecare crăpătură a peretului de grinzi, fiecare nod din scândurile tavanului. Pe cuptor mirosea a oaie, a pâine, a casă părintească, mirosul acela cunoscut, pe care omul nu-l poate uita nici în ceasul morții. Vântul de martie șuiera pe acoperiș. După peretele de scânduri care despărțea odaia de tindă sforăia taică-său, iar în pat se tot sucea și ofta într-una, fără să-și găsească locul, maică-sa, care nu putea dormi.

Intins pe burtă și cu fața în palme, locotenentul se gândea: „E oare cu putință să nu mă fi recunoscut? Mamă, mamă, cum se poate una ca asta?"

Dimineața îl trezi trosnetul lemnelor care ardeau în sobă. Maică-sa trebăluia încetișor lângă cuptor, cu grijă ca să nu-l trezească. Pe frânghie erau întinse obielele lui pe care i le spălase, și lângă ușă stăteau curățate cizmele.

— Iți plac blinelele de făină de mei? — îl întrebă maică-sa.

Nu răspunse îndată. Coborî mai întâi de pe cuptor, își puse bluza, se încinse, și așa desculț cum era, se așeză pe laiță.

— Spune-mi dumneata, mă rog, mai este aicea în sat una Catia Malâșeva, fata lui Andrei Stepanovici Malâșev?

— Cum de nu. A isprăvit anul trecut școala și acuma-i învățătoare aici. Vrei cumva s'o vezi?

— Feciorul dumneavoastră m'a rugat să-i spun negreșit salutări din partea lui.

Maică-sa trimise pe fetița unei vecine după Catia. Nici n'apucă locotenentul să se'ncalțe, că și veni în fugă Catia Malâșeva. Ochii ei mari și cenușii străluceau, sprâncenele îi erau ridicate de uimire, mai gata să-și ia zborul, și-i ardeau obrajii de bucurie. Când lăsă să-i alunece pe umerii lați broboada împletită din cap, locotenentul abia se putu ține să nu geamă. „Ce i-aș mai săruta părul bălai și cald!" se gândi el. Tocmai așa și-o închipuise pe tovarășa lui de viață: proaspătă, duioasă, veselă, bună și atât de frumoasă. Abia intrase și toată izba strălucea de parc'ar fi fost de aur...

— Mi-ai adus salutări dela Egor?

Locotenentul sta cu spatele la lumină. Nu putu scoate nicio vorbă și înclină numai capul, în semn de încuviințare.

— Vă rog să-i spuneți că-l aștept zi și noapte, — [illegible] fata.

Fata veni aproape de tot de el, îl privi, și se dădu înapoi speriată.

Aceasta îl hotărî să plece chiar în ziua aceea.

Maică-sa îi făcu blinele din făină de mei cu lapte acru prins în cuptor. Egor începu să vorbească iar de locotenentul Dremov, dar de data asta numai de faptele lui de arme. Vorbea cu asprime, fără să-și ridice ochii la Catia ca să nu mai surprindă pe fața ei dragă oglindirea imaginii propriei lui urîțenii.

Egor Egorovici vru să-i facă rost de un cal, dar locotenentul porni la gară pe jos, așa cum venise. Era foarte răscolit de cele întâmplate și se oprea mereu în drum, se lovea cu palmele peste față și se tot întreba: „Ce-i de făcut acuma?"

Egor Dremov se întoarse la regimentul lui, care se afla în refacere undeva departe în spatele frontului. Tovarășii lui de luptă îl întâmpinară cu atâta bucurie izvorîtă din inimă încât îi luară de pe suflet piatra care nu-l lăsase nici să doarmă, nici să mănânce, nici măcar să răsufle. Și Egor Dremov luă hotărîrea ca s'o cruțe cât mai multă vreme pe maică-sa și să nu-i pomenească de nenorocirea care îl lovise. Cât despre Catia, avea el s'ajungă, cu timpul, să și-o smulgă din inimă.

Peste vre-o două săptămâni primi o scrisoare dela maică-sa: „Să trăiești, copilul meu drag. Mi-e frică să-ți scriu. Dar nu mai știu ce să cred. A venit la noi cineva din partea ta, un om foarte bun, numai că tare mai era urît. Voia mai întâi să rămână câteva zile la noi, dar deodată, nu știu dece, s'a răsgândit și a plecat. De atunci, dragul mamei, nu mai pot închide ochii noaptea. Mi se tot pare că acela care a venit erai chiar tu. Egor Egorovici mă ceartă într-una pentru asta și-mi spune că mi-am pierdut mințile. Că de, dac'ar fi fost el feciorul nostru, ar fi spus. Ce-avea s'ascundă dacă era el? Cu o față cum avea omul acela care a fost la noi, zice el, trebue mai degrabă să te fălești. Egor Egorovici mai că mă face să cred ca-i așa, dar inima mea de mamă îmi spune într'una că tu erai acela... Am culcat pe cuptor pe omul care venise. Dimineața i-am scos mantaua afară, să i-o curăț. De-ai ști cum am strâns-o la piept și cum am plâns, — că tu erai, că tu erai omul acela, Egorușca. Pentru numele lui Dumnezeu, scrie-mi te rog îndată și spune-mi ce-a fost. Sau mai știi? — Poate chiar am înebunit".

Egor Dremov îmi arătă scrisoarea, și în timp ce-mi povestea cele întâmplate, își tot ștergea ochii cu mâneca.

I-am spus: „Iaca tărie de caracter. Prost mai ești, tare prost mai ești. N'o mai chinui pe maică-ta. Scrie-i repede o scrisoare și cere-i iertare. Că mare nevoie are ea de chipul tău frumos! Așa cum ești, are să te iubească și mai mult".

Și chiar în aceeași zi Egor îi trimise maică-si această scrisoare: „Dragii mei părinți, Maria Policarpovna și Egor Egorovici, vă rog să mă iertați pentru necuviința mea. Acela care a venit atunci acasă eram chiar eu, feciorul dumneavoastră...". Și așa-și pe dincolo urmau patru pagini pline de scrisul lui mărunt, dar ar fi putut fi și douăzeci, pentrucă avea cu ce umple și douăzeci de pagini.

Peste câtăva vreme eram cu toții pe poligonul de tragere, când deodată veni în fugă un soldat și spuse lui Egor Dremov: „Tovarășe căpitan, vă cheamă cineva...". Deși soldatul luase poziția, înfățișarea lui era a unui om care vestea o mare bucurie.

Ne-am dus cu toții în orășel și ne-am apropiat de izba unde locuiam cu Dremov. Mă uit la dânsul și-l văd parcă turburat și tot tușea... Mi-am zis: „Tanchist, tanchist... da' nervi tot are".

Când am intrat după el în izbă, am auzit: „Bine-ai venit mamă, eu sânt...". Am văzut o bătrânică măruntă care i-a căzut la piept. Când m'am întors și m'am uitat mai bine în jurul meu, am mai văzut o femeie. Vă dau cuvântul meu de cinste — or mai fi poate frumuseți și n'o fi ea singura... Da' ce să zic? — eu una ca dânsa n'am mai văzut.

Apoi o dădu laoparte pe maică-sa și se apropie de fată. V'am spus eu parcă la început că așa cum era clădit părea întruchiparea unui zeu al războiului.

„Catia, îi spuse el, Catia! La ce-ai mai venit și tu? Ai spus c'ai să-l aștepți; dar pe celălalt... nu pe ăsta".

Deși ieșisem în tindă, am auzit ce i-a răspuns frumusețea aceea de fată: „Vreau să fiu alături de dumneata cât oi trăi. Am să te iubesc cu credință, am să te iubesc mult de tot. Nu mă alunga...".

Da, iată caracterul rus! Omul pare simplu, dar când dă peste el câte o nenorocire cruntă, se ridică într'însul o putere mare, și asta este, vedeți, adevărata frumusețe a sufletului omenesc.

Vești bune

Sprijinul tineretului

Frumoase sunt rezultatele obținute în activitatea lor, de către utemiștii din comuna Semeș-Odorhei, regiunea Cluj. Aceasta pentrucă organizația de bază UTM participă activ la rezolvarea tuturor problemelor ce frământă satul. Iată un exemplu. In comuna se duce o muncă intensă pentru îndeplinirea planului de colectări. Utemiștii n'au rămas deoparte. Indrumați de organizația de partid au format echipe de câte doi tineri care au umblat din casă în casă și au vorbit țăranilor muncitori despre sarcina de cinste ce le revine de a-și preda la timp cotele către stat.

In urma muncii de lămurire dusă și de utemiști, procentajul colectărilor a crescut în scurt timp cu 15—20 la sută. La unele produse cum ar fi floarea soarelui, porumb, etc. planul de colectări a fost îndeplinit în întregime.

Utemiștii care s'au evidențiat în această acțiune au fost: Constantin Ștefan, Jucăcel Mihai, Farcaș Rozalia și alții.

Tot în aceeași perioadă, tinerii au scos din pepiniera comunei, prin muncă voluntară, 14.000 puieți de salcîm. Puieții vor fi plantați la primăvară pe locuri degradate. Și în această muncă utemiștii Jucăcel Vasile, Teglas Ioan, Jucăcel Maria și alții au lucrat cu multă tragere de inimă, fiind printre cei fruntași.

Corespondent
MIRON IUSTIN

Fapte noi dintr'un singur raion

In viața comunelor din raionul Caransebeș se petrec mereu fapte noi, mărturie a transformărilor prin care trece patria noastră. Se construesc cămine culturale și noi școli, se lărgește rețeaua comerțului de stat și cooperatist, se înfăptuiesc tot felul de realizări edilitare.

In comunele Iaz și Buchin, de pildă, s'au inaugurat de curând cămine culturale, iar în comunele Bolvasnița și Bucosnița se construesc acum, prin autoimpunere, cămine culturale. In alte comune ca Marga, Vama Marga, Armeniș, precum și în satul Gorenie se construesc școli. In satul Brebu Nou s'a terminat construcția școlii, iar în satul Zorlentul Mare școala a fost refăcută și s'a construit un cămin cultural, nou.

In comunele raionului Caransebeș se efectuează azi lucrări de care în trecut țăranii muncitori de aici nici nu îndrăzneau să viseze. De pildă, în comuna Bontari, a fost amenajat un internat pentru copiii țăranilor muncitori.

Sfaturile populare se îngrijesc de efectuarea unor lucrări cum ar fi, de pildă, amenajarea de drumuri, construirea de podețe, etc. Numai în comuna Rusca Montana s'au construit și reparat prin autoimpunere, numeroase podețe.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării țăranilor muncitori cu cele necesare se deschid mereu noi magazine. Recent, în comuna Armeniș, s'a deschis un magazin universal, iar în comuna Teregova, este în curs de deschidere un alt magazin.

Noi și frumoase realizări se înfăptuesc în comunele și satele raionului Caransebeș. Și toate acestea fac viața țăranilor muncitori mai îndestulată, mai bună, mai frumoasă.

Corespondent
VICHENTE HAMAT

Aplicând măsurile tehnico-organizatorice

Noile măsuri tehnico-organizatorice luate de întreprinderea textilă „Fusul" din Galați au creat largi posibilități muncitorilor și tehnicienilor de aici pentru sporirea producției mărfurilor textile.

In sectorul filatură s-a realizat, datorită măsurilor luate pentru mărirea levatelor, o sporire a producției de 15 la sută și o economie de material de 10—15 la sută. Intregul colectiv al sectorului filatură a realizat, în perioada dela 1 la 20 ianuarie, de exemplu, planul de producție în proporție de 103 la sută. S-au evidențiat Ecaterina Vasile, Niculina Lungu și Geta Sanda, care au obținut depășiri de normă între 15—35 la sută.

Examenele în facultatea noastră

Emeric Toth
conferențiar universitar

Din felul cum s'au prezentat studenții noștri dela facultatea de Matematică și Fizică a Universității C. I. Parhon la sesiunea de examene care s-a încheiat de curînd se desprind cîteva trăsături mai importante. Am asistat la cîteva examene, am examinat eu însumi un număr destul de mare de studenți, am stat de vorbă cu profesori, cu studenți ai facultății noastre. Nu fac pentru prima dată acest lucru. In ultimii ani, de cînd lucrez în cadrul facultății, am avut ocazia să fac adeseori constatări asupra examenelor, așa că acum, am, cum se spune o bază de comparație. Trebue să spun din capul locului că impresia pe care mi-am făcut-o este că nivelul cunoștințelor studenților noștri a crescut față de anii trecuți. Desigur față de studenți au crescut și exigențele: ceeace numim astăzi un student cu cunoștințe mediocre, era numit acum doitrei ani un student cu o pregătire bună.

Progresul realizat de studenții noștri prezintă după părerea mea, două trăsături specifice, caracteristice, două trăsături a căror descoperire m-a bucurat personal foarte mult. In primul rînd este vorba de ridicarea vizibilă a nivelului mediu al pregătirii de specialitate. Este un lucru remarcabil că în momentul de față atît în anul I cît și în anul III sunt o serie de studenți și studente cu un nivel profesional ridicat. Așa este studentul Cuculescu Ion din anul I, studenta Alexandra Bagdazar din aceiaș an. Am asistat la examenul de analiză (una din cele mai grele și importante discipline ale primilor ani de facultate) al grupei 836 din anul I — și am avut ocazia să constat personal nivelul general ridicat al studenților din anul I. Am ascultat cu surprindere și plăcere cît de corect și de clar a răspuns studenta Greta Miess la una din cele mai grele întrebări din cadrul materiei. Mi-a părut bine să aud că tovarășa Miess este membră în biroul U.T.M. al facultății noastre și că este exemplu bun pentru ceilalți studenți. Din acelaș an foarte bine s-au mai prezentat la examene Gheorghe Victor, membru în biroul U.T.M. al anului, Zota Gheorghe și alții, așa că, nu este, cred, prea timpuriu să spunem că actualul an I ne promite o promoție bună. Bine s-au prezentat la examenul de funcții complexe, disciplină fundamentală predată de acad. S. Stoilov, studenții anului III Matematici.

Aș vrea să mai adaug că și la disciplina pe care o predau — istoria matematicii — am primit anul acesta răspunsuri mult mai bune ca în anii precedenți. Un număr, însemnat de studenți au dovedit că și-au însușit temeinic materia predată. Așa sunt studenții Kecs Vilhelm, Pop Gheorghe, Hațak I., Săvulescu, studenta Lupașcu, Burlacu Eleonora, Vereș Francisc, Olaru V. și alții.

Al doilea aspect deosebit al progreselor obținute în facultatea noastră este legat de nivelul înalt la care s'au prezentat studenții proveniți dela școala specială de doi ani. Mulți dintre studenții amintiți mai sus provin din această școală. In special cei din anul I se prezintă bine pregătiți.

Acum trei ani s'au înscris la facultatea noastră primii studenți proveniți dela școala specială. Primul contact cu facultatea i-a descurajat. Au vrut să plece care încotro. Tovarășii Deac Florin, Vereș Francisc, Pop Gheorghe au crezut că niciodată nu vor putea urmări și asimila disciplinele matematicei. Și iată că acum ei se găsesc în rîndurile studenților fruntași din grupă, an sau facultate. Aceasta se datorește desigur și ajutorului pe care l-au primit din partea facultății, dar în mod deosebit se datorește voinței de a învinge greutățile, perseverenței și dîrzeniei cu care au muncit pentru însușirea materialului.

Ar fi greșit să credem că la facultatea noastră totul merge bine în domeniul învățăturii. Mai sus am atins doar un singur aspect al muncii studenților — pregătirea profesională. Dar și în acest domeniu mai sunt lipsuri. Sunt unele grupe al căror nivel nu este încă cel dorit. Așa sunt grupele 830 și 831 ale anului II fizică. La examenul de analiză aceste grupe s-au prezentat în general slab, aproape jumătate din studenți obținînd calificative nesatisfăcătoare. Grupa 832 (anul II Mecanică) s-a prezentat foarte prost. La 11 ianuarie cînd ar fi trebuit să dea examen la fizică, grupa s-a eschivat să se prezinte, deoarece în locul unui profesor care era bolnav a examinat altul. Printre cei nedisciplinați se găsea și studentul Popescu Florin care dealtfel mai are cîteva datorii și la alte colocvii și examene. Este cu atît mai grav faptul cu cît Popescu Florin este și organizatorul grupei U.T.M.

Foarte slab s-au prezentat unii studenți din grupa 836 (anul I secția matematică) la examenul de analiză. Mai sunt studenți în anul III al secției Fizico-matematici care nu cunosc regula de înmulțire a seriilor, iar în anul II Fizică mai există unii care nu cunosc proprietăți elementare ale integralelor.

Majoritatea profesorilor examinatori sunt de acord că lipsa cea mai generală ce se observă — chiar la acei studenți care cunosc materia predată — este memorizarea mecanică a formulelor și a demonstrațiilor. Unii studenți învață mecanic și nu pun accentul pe asimilarea noțiunilor fundamentale: limită, derivate, integrală, convergența etc. Aceasta are mai tîrziu urmări foarte grave. Studenții nu acordă interesul necesar problemelor de conținut, de principiu, problemelor fundamentale ale disciplinei, or, fără aceasta, cunoștințele învățate atîrnă în aer și studentul se împotmolește la primele întrebări sau situații neprevăzute.

A doua lipsă generală este faptul că unii studenți nu sunt în stare să ducă pînă la capăt un raționament, un calcul, o demonstrație. In ultimă analiză aceasta provine tot din neînțelegerea conținutului adevărat al problemei: studenții nu știu de multe ori care este scopul unui calcul sau al unei demonstrații și se opresc la jumătate de drum, crezînd că au terminat. Toate acestea au ieșit la iveală la examenul de istorie a matematicii. La această disciplină se pune accentul tocmai pe evoluția noțiunilor și a metodelor fundamentale ale matematicii, se prezintă condițiile sociale, materiale care au făcut necesare și posibilă apariția și care au stimulat dezvoltarea lor, se arată rolul jucat de acestea în dezvoltarea ulterioară a matematicii. Asimilarea acestor cunoștințe dă studentului o perspectivă mai largă asupra disciplinei sale și înlesnește procesul de maturizare a ideilor.

Majoritatea studenților au cunoscut bine demonstrațiile clasice predate la curs, dar nu au fost în stare să arate rolul acestora în dezvoltarea matematicii, importanța, lupta de idei care s-a desfășurat în jurul lor. Studentul Frumosu Nicolae a cunoscut de exemplu felul cum a măsurat Arhimede volumul cubului, dar nu a fost în măsură să facă niciun fel de apreciere critică și comparativă în legătură cu demonstrația lui Archimede. Studentul Cotuțiu P., studenta Ispas Elena și alții au vorbit despre încercările de a rezolva problema paralelelor, dar nu au știut în ce constă această problemă; ei nu au știut cum și-a exercitat filosofia idealistă efectele dăunătoare asupra dezvoltării matematicii. Se simt lacune serioase și în domeniul culturii generale. Studenta Gheorghiu Denise nu a știut în ce constă metoda deductivă, deși această metodă constitue însăși esența întregii matematici.

Toate acestea arată că mai sunt foarte multe de făcut în mod special în adîncirea, în aprofundarea conținutului adînc al esenței matematicii.

Cauza principală a acestor lipsuri constă și în faptul că unii dintre studenții noștri nu sunt încă suficient de adînc pătrunși de conștiința unui scop mai înalt pe care trebue să-l urmărească prin învățătură, nu sunt încă suficient de legați de profesiunea pentru care se pregătesc. Dacă fiecare student ar fi pătruns de dorința adîncă să corespundă cel mai bine ca profesor, ca cercetător, acolo unde va fi pus, atunci ar fi rezolvată și esența problemei însușirii temeinice a materiilor predate. Numai acest puternic sentiment, numai dorința de a sluji omul, poate să stimuleze în massă pe studenți ca să învețe temeinic și bine și să nu se mulțumească cu memorizarea pentru durata unui examen.

Organizația U.T.M. trebue să-și concentreze în viitor eforturile tocmai în direcția întăririi acestei conștiințe, a datoriei patriotice în massa studenților. Desigur aceasta este o muncă de lungă durată, ea trebue dusă dela om la om cu multă răbdare, dar orice pas mic realizat în această direcție poate avea urmări practice deosebit de importante.

N'avem niciun motiv să credem că aceasta nu se poate realiza: progresele realizate în ultimii doi ani de o bună parte din studenții noștri, dovedesc că putem avea și în această direcție bune perspective.

Ce-o să zică satul?

In biroul său, tovarășul Croitoru Nathan stătea cu o hârtie albă în față, pe care erau scrise doar câteva rânduri. Citi rândurile scrise, apoi se opri gânditor.

— Cum pot să exprim mai clar tovarășe, mi se adresează el, citindu-mi ultimile rânduri: „Cu ajutorul partidului am reușit să facem lumină acolo unde era întuneric"...

Mai pe urmă am înțeles că scrisoarea era adresată tovarășului Apetrei secretarul organizației de partid din comuna Văleni, raionul Roman. L-am rugat să-mi spună ce l-a determinat să-i scrie și iată ce mi-a povestit:

„Eram de mai multă vreme în Văleni. Primisem sarcină să vin aici și să ajut munca de alegeri. Tot ce vreau să-ți povestesc s'a întâmplat într'o seară, pe la începutul lunii decembrie 1953. La circumscripția electorală nr. 14 din comună era o întâlnire între candidatul comunal Ion Darie — acum deputat — și alegătorii săi. Incepuse să se însereze afară. In sală veniseră câțiva oameni, unii stăteau liniștiți pe bănci, alții mai discutau, mai fumau câte o țigară. Am intrat și eu în sală. M'am așezat lângă o femeie și am intrat în vorbă cu ea.

— Ei, ce zici, iei și dumneata cuvântul în seara asta? Femeia m'a privit cu niște ochi mari, apoi i-a lăsat încet în jos, spunându-mi cu o voce blajină:

— Ce, s'a sfârșit lumea din sat?

— Nu s'a sfârșit, dar fiecare are de spus câte ceva, chiar și dumneata. Ce, sfatul popular a muncit așa de bine că nu mai avem nimic să-i spunem?

— Eh, lipsurile... pronunță aceste cuvinte și tăcu. Am văzut după chipul ei că are ceva pe suflet care o roade. M'am neliniștit.

— Ei, ce-i cu sfatul?

— Ce mă întrebi numai pe mine, mai sunt și alții. Atâtea potlogării fac unii acolo de ți se ridică părul măciucă.

Timpul trecea. Sala se umpluse de-acum și nici nu observam cum priveau spre noi atâția oameni din sat ascultând cu atenție. Tovarășii mă invitau să iau loc la masă. Atunci i-am spus:

— Dece nu iei cuvântul și să spui tot ce se întâmplă?

— Ce-o să zică satul? Tocmai eu, femeie văduvă, să arăt asta?

Până la urmă ce-i drept, cu greu mi-a promis că ia cuvântul.

Când au început discuțiile mi-am aruncat privirea spre ea. Nu s'a înscris de prima dată. Dar văzând că o privesc atent, și-a luat inima în dinți și s'a ridicat.

— Scrie-mă și pe mine tovarășe. Elena Popa mă chiamă! Și i s'a dat cuvântul:

— „Eu nu mă împac tovarășe cu un lucru. Prea multe potlogării fac unii la noi, la sfat. Și să le iau pe rând: „Martici Gh.— agentul agricol — a furat dela sfat dela noi, 360 Kg. sămânță trifoi. Asta o știe și Pavel Bița și Dumitru V. Burcă și Gheorghe Gherghelaș. A mai furat 2 căruțe de fân și 3 de borceag. I le-a dus acasă de pe pământul sfatului, Lazăr Popa. Apoi Victor Martici i-a dus acasă o căruță de trifoi și una de ovăz verde, tot de pe pământul sfatului, apoi și-a dus și la el acasă 2 căruțe de borceag și o căruță de ovăz verde. Lui Gh. Martici i-a mai dus și Ion Ababei 2 căruțe cu sfeclă tot de pe pământul sfatului. Noi l-am propus acolo să nu fure, să muncească cinstit, ca noi, din zorii zilei și până seara, căci pâinea furată niciodată n'are gust, iar pâinea pe care o trudești tu, e mai bună ca oricare alta"

Acesta a fost începutul. Mi-au rămas de atunci cuvintele ei în minte: „Ce-o să zică satul?" Da, și satul și-a spus cuvântul...

S'au mai ridicat și alții și au cerut cuvântul, arătând și alte nereguli. Stai numai să-ți arăt.

Tov. Croitoru scoase din sertar un caiet școlăresc în care își notase amănunțit toate cele spuse acolo.

Martici Gheorghe, — referentul agricol — pe unii țărani îi încărca la cote, pe alții îi scădea. Aceștia din urmă erau prietenii lui. El, de pildă, are 6,85 ha. pământ și la cotă era impus numai cu 4 hectare. Gh. Dumitru Toma, rudă de-a lui, are 6,12 ha., iar în rol numai 4,78 ha. La fel Ioji Toma prieten de-al său, are 6 ha. și în rol doar 2,90 ha. Pe Maria Gh. Toma din satul David a încărcat-o la cotă cu zeci de kilograme și altele.

Apoi am aflat și de referentul agricol Vasile Stoleru. Acesta-i pui de viperă. El este nepotul chiaburului Nicolae Grigore din satul Moreni, comuna Văleni. Corbii de pradă se aciuiseră la sfatul popular comunal. Sfatul a mai avut o casă care s'a dărâmat. Cu cărămizile furate de aici Stoleru își ridică acum casă. Tot el a tăiat și brazii și plopii din parcul sfatului pentru a-i folosi ca lemnărie la casă. Știi proverbul acela „corb la corb nu-și scoate ochii". Tot așa și aici, chiaburii și-au găsit apărători. Ciobanu N. Grigore — chiabur fost 16 ani primar aici în comună, era protejat de Stoleru să nu-și predea cotele: 5284 Kg. cartofi, 2905 Kg. grâu și atâtea altele.

Al treilea era Vasile Blănaru — referentul cu starea civilă la sfat. Asta a și fost bătut de oamenii din sat, era un dușman înrăit!

Și'ntr'adevăr mi s'a ridicat părul măciucă când le-am auzit. Simțeam în clipele acelea că pe umerii mei apasă răspunderi grele.

Trebuiau rezolvate toate și aceasta în timpul cel mai scurt. Când am ieșit din sală am auzit la oamenii care mai discutau în grupuri — „tovarășul dela regiune și-a notat tot timpul, îi aranjează el".

Asta înseamnă că țăranii muncitori așteptau nerăbdători ziua când acești nemernici vor fi scoși. A doua zi am luat legătură cu organele locale în drept.

Așa de frământat eram de problema aceasta încât uitam și de masă și de somn.

Seara, când m'am culcat mi-am amintit că-mi venise din Iași, de acasă, o scrisoare și nici măcar n'o citisem. Imi scria soția și fata mea mai mare Amalia, școlăriță în clasa II-a elementară. Fata îmi scria:

„Dragă tată, află că sunt bine, mă duc la școală, învăț bine și primesc numai 5. Mi-e tare dor de mata, și aștept cu nerăbdare să te văd. Olguța, toată ziua te strigă. Te sărută de mii de ori. Amalia".

Incă puțin Amalia, gândeam eu, încă puțin și vin. Ce știa ea ce-i aici, spunea doar „mi-e tare dor de mata". Și mie îmi era dor de ei. Plecasem de acasă de mai bine de 40 de zile.

Apoi, tovarășul Croitoru se opri puțin. Răsfoi câteva foi de caiet și-mi povesti mai departe:

„Gheorghe Apetrei e un om de treabă în sat, un om cinstit. El a fost pe vremuri slugă la boierul Stârcea. E comunist încă din 1945. Häisan Vasile e un tânăr venit de curând din armată, om de nădejde și el. Tot la fel și Dâncă Dumitru — comunist. Toți trei oameni de treabă.

— Dar ce-i cu ei? — întrebai eu nedumerit.

— A, nu ți-am spus, ei se află acum la Sfat. Apetrei — referent cu starea civilă, Häisan — referent agricol, iar Dâncă — agent agricol.

De aceea scriam la început: „Cu ajutorul partidului am reușit să facem lumină acolo unde era întuneric"... Cum puteam mai pe scurt să arăt toate câte ți-am povestit?

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scânteii tineretului" pentru regiunea Iași

Presa sovietică despre cea de a 6-a aniversare a semnării Tratatului sovieto-romîn

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La 4 februarie se împlinesc 6 ani dela semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

„Anii care au trecut — se spune într-un articol redacțional publicat în „Pravda" — au arătat că acest tratat a pus baze trainice pentru dezvoltarea și consolidarea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Romînia populară, relații întemeiate pe principii de egalitate în drepturi, de respect reciproc și de largă colaborare.

Fiind în concordanță deplină cu interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace, Tratatul sovieto-romîn este îndreptat prin conținutul său spre întărirea securității în Europa.

An de an — scrie „Pravda" — se dezvoltă și se întărește prietenia veșnică de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și romîn. Se dezvoltă rodnic colaborarea economică. Dacă în perioada dinainte de război cota parte a Uniunii Sovietice în comerțul exterior al Romîniei nu reprezenta nici 2%, în prezent ea depășește 50%.

Nivelul producției industriale a Romîniei depășește în prezent aproape de trei ori pe cel dinainte de război. Agricultura republicii este în plin avînt. Pe ogoarele țării lucrează peste 14.000 de tractoare și multe alte mașini agricole.

Marcînd memorabila aniversare — scrie în încheiere „Pravda" — oamenii sovietici adresează poporului frate romîn urări de noi succese în lupta pentru întărirea păcii, construirea socialismului, ridicarea bunăstării a oamenilor muncii.

Ziarul „Izvestia", referindu-se la cauzele care au determinat progresul rapid al Romîniei relevă între altele:

„Dezvoltarea economiei naționale a Romîniei este subordonată țelului principal al producției socialiste — asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale maselor largi populare".

Tratatul sovieto-romîn — arată în continuare „Izvestia" — este nu numai un mijloc important de întărire a independenței economice a Romîniei, ci și o garanție a independenței ei politice. In prezent poporul romîn ca și toate celelalte popoare iubitoare de pace este vital interesat ca problema germană să fie rezolvată în interesul securității europene.

In încheiere „Izvestia" subliniază că cei șase ani care au trecut dela semnarea Tratatului sovieto-romîn au confirmat viabilitatea lui, rolul lui important pentru cauza colaborării frățești între popoarele sovietic și romîn, pentru cauza securității europene și a consolidării păcii. Nu încape îndoială — arată ziarul — că tratatul va continua și în viitor să servească intereseie celor două țări.

A. Namestnicov descrie în ziarul „Krasnaia Zvezda" întîlnirea cu prietenii romîni, realizările oamenilor muncii romîni.

Articole în legătură cu cea de a șasea aniversare a Tratatului sovieto-romîn au publicat și alte ziare din Moscova.

Ședința Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 februarie a avut loc la Berlin a 43-a ședință ordinară a Camerei Populare a R.D. Germane. La ședință au luat parte membrii guvernului R.D. Germane. Ordinea de zi a ședinței din 3 februarie cuprindea următoarele chestiuni: declarația guvernului R.D. Germane în legătură cu discutarea în cadrul conferinței dela Berlin a chestiunilor legate de problema germană; examinarea legii bugetului de stat al R.D. Germane în prima citire; legea cu privire la scutirea de datorii a gospodăriilor țărănești mici și mijlocii la intrarea în cooperativele agricole de producție precum și altele.

Raportul asupra bugetului de stat al R.D. Germane pe 1954 a fost prezentat de H. Loch, prim ministru adjunct și ministru de finanțe al R.D. Germane. El a subliniat că sarcina principală a bugetului pe 1954 este asigurarea înfăptuirii cu succes a noii orientări a guvernului R.D. Germane. Prezentând material faptic grăitor, H. Loch a arătat că în timp ce bugetul Germaniei occidentale este un buget de militarizare a țării, de pregătire în vederea războiului și de pauperizare a oamenilor muncii, bugetul R.D. Germane servește cauzei lărgirii construcției pașnice, întăririi forței economice și politice a R.D. Germane și îmbunătățirii continue a condițiilor materiale și culturale de trai ale oamenilor muncii.

După cum reiese din raportul ministrului de finanțe, guvernul R.D. Germane propune pentru 1954 un buget care prevede la capitolul venituri 35.685,8 milioane mărci, iar la capitolul cheltuieli 35.672,9 milioane mărci.

Declarația guvernului R.D. Germane în legătură cu chestiunile discutate la conferința dela Berlin privind problema germană a fost prezentată în cadrul ședinței Camerei Populare de către primul ministru al republicii, Otto Grotewohl.

Viscol și ger în Europa

PARIS 4 (Agerpres). — Gerul năpraznic din ultimele zile continuă să facă numeroase victime în Europa occidentală.

In Franța, care trece prin cea mai grea perioadă de frig de care își pot aminti locuitorii, numărul cazurilor mortale din cauza gerului a ajuns la 70. In satele de munte izolate de zăpezi, lupii și urșii străbat noaptea ulițele în căutare de hrană. Miile de oameni fără cămin, care își petrec deobicei noaptea pe străzile Parisului au fost nevoiți să se refugieze pentru noapte la posturile de poliție sau de prim ajutor.

In Italia temperatura cea mai scăzută se semnalează în regiunea trecătorii Brenner unde s-au înregistrat 23 grade sub zero. La Veneția vîntul suflînd cu peste 100 km. pe oră a smuls acoperișurile și coșurile a numeroase case. In regiunile muntoase din centrul Italiei sute de sate sunt izolate de mai multe zile.

In Spania, la Sevilla a căzut zăpada cea mai abundentă din ultimii 150 ani. La Madrid gerul a atins cea mai joasă temperatură înregistrată din 1918 pînă azi. Circulația feroviară a fost întreruptă în numeroase regiuni ale țării. Din cauza vremii nefavorabile în strîmtoarea Gibraltar mai multe vase au trebuit să se refugieze în porturile Ceuta și Tanger. Vasul spaniol „Maria Luiza" a naufragiat pe țărm, sfărîmîndu-se.

Din Iugoslavia se anunță că din cauza troienelor de zăpadă, care pe alocuri au atins înălțimea de 4 metri, transporturile au fost paralizate aproape în întregime în Serbia, Bosnia, Herțegovina, Muntenegru, Macedonia și în cîteva regiuni din Croația și Slovenia. Condițiile de pe liniile ferate sunt descrise ca „cele mai rele care au existat vreodată". In Bosnia și Herțegovina sunt întrerupte comunicațiile telefonice pe toate liniile principale.

După cum transmite agenția Reuter, în Serbia 19 persoane au murit în ultimele trei zile din cauza gerului și a viscolului. Numeroase orașe duc lipsă de combustibil, curent electric și apă. Din cauza lipsei de curent electric multe întreprinderi din Belgrad și Rijeka pe coasta de nord a mării Adriatice, și-au încetat activitatea.

Corespondentul Agenției Reuter anunță că un lup, gonit de viscol din pădurile de pe dealurile din împrejurimile Belgradului, și-a făcut apariția pe una din străzile frecventate dintr-un cartier al orașului.

La Viena numărul morților de frig s-a ridicat la șapte. Gerul amenință alimentarea cu apă deoarece capitala Austriei primește apă potabilă dela izvoare din munți situate la o mare depărtare. Din Geneva se anunță că pentru prima oară de 25 ani fluviul Rhon a înghețat.

In Olanda insulele din sud-vestul țării, care anul trecut fuseseră inundate de valurile mării, sunt acum izolate de continent din cauza ghețurilor. Traficul poștal, aprovizionarea și transportul pasagerilor în cazurile urgente nu se pot face decît pe calea aerului.

Adunările reprezentanților oamenilor muncii din circumscripțiile electorale din Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La 3 februarie au avut loc adunări electorale pe circumscripții ale reprezentanților oamenilor muncii din circumscripțiile electorale Leningrad, Molotov și Kalinin ale orașului Moscova.

Adunarea electorală a oamenilor muncii din circumscripția „Leningrad" a hotărît în unanimitate să sprijine candidatura lui G. M. Malenkov pentru Sovietul Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. din partea circumscripției electorale Leningrad din Moscova și să-l roage să accepte să candideze în această circumscripție. Adunarea a adoptat un manifest către alegătorii din circumscripție.

Participanții la adunarea electorală a reprezentanților oamenilor muncii din circumscripția electorală Molotov din Moscova au adoptat în unanimitate o hotărîre prin care-l roagă pe Viaceslav Mihailovici Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., să candideze din partea circumscripției electorale Molotov pentru Sovietul Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La propunerea întreprinderilor din circumscripția electorală Kalinin din Moscova, participanții la adunarea electorală au sprijinit candidatura lui Nikita Sergheevici Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

N. A. Bulganin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministrul apărării al U.R.S.S., a fost rugat să candideze din partea circumscripției electorale orășenești Moscova pentru Sovietul Naționalităților.

Conferința unională a lucrătorilor din sovhozuri din U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La 3 februarie s-a deschis în marele Palat al Kremlinului consfătuirea unională a lucrătorilor din sovhozuri convocată de Comitetul Central al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

La lucrările consfătuirii iau parte 2.105 persoane — directori de sovhozuri, oameni de știință, agronomi, zootehnicieni, mecanizatori.

Intîmpinați cu căldură de asistență au luat loc în Prezidiu G. M. Malenkov, N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernik, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin.

Din Prezidiul consfătuirii au făcut parte de asemenea fruntași ai producției sovhozurilor, maiștri ai recoltelor bogate, vestiți cultivatori de cereale, legumicultori și crescători de vite.

Ministrul sovhozurilor al U.R.S.S., Alexei Kozlov, a prezentat raportul asupra modului în care este îndeplinită Hotărîrea Plenarei din septembrie 1953 a Comitetului Central al P.C.U.S. în ce privește îmbunătățirea muncii sovhozurilor. El a arătat că lucrătorii din sovhozuri luptă pentru înfăptuirea hotărîrilor istorice ale Plenarei din septembrie și a vorbit despre experiența fruntașilor, despre marile posibilități de creștere a producției la hectar la toate culturile agricole și de creștere a productivității animalelor în sovhozuri.

La dezbateri au luat cuvîntul directori de sovhozuri, fruntași în producție, oameni de știință, care au arătat perspectivele dezvoltării producției agricole și creșterii vitelor în sovhozurile sovietice.

Consfătuirea și-a continuat lucrările și în cursul zilei de 4 februarie.

In legătură cu aplicarea acordului comercial franco-sovietic

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

In conformitate cu prevederile acordului comercial franco-sovietic din 15 iulie 1953, între 19 și 28 ianuarie 1954 au avut loc la Moscova ședințe comune ale reprezentanților celor două părți contractante în vederea examinării rezultatelor obținute și a luării de măsuri pentru dezvoltarea continuă a comerțului dintre cele două țări.

Reprezentanții au constatat cu satisfacție că la 6 luni dela intrarea în vigoare a listelor de mărfuri ce urmează a fi livrate de o parte și de cealaltă în primul an al acordului, cea mai mare parte din mărfurile prevăzute în liste au și fost livrate sau achiziționate și că acordul a permis să se dubleze, în 1953 schimbul de mărfuri între cele două țări în comparație cu 1952.

Reprezentanții au căzut de acord asupra sporirii livrărilor de mărfuri pînă la sfîrșitul primului an al acordului și au exprimat de asemenea dorința celor două părți de a se lua toate măsurile pentru sporirea continuă a schimbului de mărfuri între U.R.S.S. și Franța.

Delegația economică franceză la tratative a fost condusă de P. Charpentier, șeful departamentului economic al Ministerului afacerilor externe al Franței, iar delegația sovietică de K. K. Bahtov, șeful direcției juridice pentru tratate a Ministerului comerțului exterior al U.R.S.S.

A. I. Mikoian a primit delegația tehnicienilor argentinieni

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La 3 februarie, A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S., a primit la Kremlin delegația tehnicienilor argentinieni în frunte cu Juan Dardalla.

La primire au fost de față L. Bravo, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Argentinei în U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., N. I. Ceklin, șeful departamentului pentru comerțul cu țările occidentale din Ministerul comerțului exterior, și S. S. Malov, șeful departamentului pentru export Nr. 1 din Ministerul comerțului exterior.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Balul costumat al studenților din Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 februarie a avut loc în marele Palat al Kremlinului un bal costumat pentru studenții din Moscova.

La serată au fost invitați și studenți din Gorki, Iakutsk, Saratov, Sverdlovsk și din alte orașe, precum și studenți din țările de democrație populară.

La marele concert dat cu acest prilej și-au dat concursul cei mai buni artiști din Moscova, Leningrad, Kiev și din alte orașe. Studenții au vizitat Kremlinul.

Balul costumat al tineretului a continuat pînă la miezul nopții.

Un apel al „Tineretului Liber Elvețian"

BERNA 4 (Agerpres). — Ziarul „Voix Ouvriere" relatează că Organizația „Tineretul Liber Elvețian" a adresat tineretului din Elveția apelul de a semna și difuza petiția de protest a partizanilor păcii din Elveția împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

„La frontiera noastră nordică se reface un nou wehrmacht german. De două ori în decurs de 30 de ani militarismul german a împins Europa și întreaga lume la nenorociri. Astăzi, militarismul german constitue din nou o gravă primejdie pentru poporul elvețian. El amenință independența și securitatea țării noastre. De aceea, noi trebue să sprijinim cu toate forțele petiția partizanilor păcii din Elveția".

Vase cît mai frumoase și de mai bună calitate pentru oamenii muncii! Desenele acestea ți-amintesc tradiția vechilor meșteri olari de a împodobi vasele smălțuite.

In fotografia noastră utemista fruntașă în muncă, Kiss Irina, dela secția „Decor" a fabricii de porțelan „IRIS" din Cluj.

Creșterea productivității muncii în centrul atenției

Fabrica de mașini unelte „Iosif Ranghet" din Arad este un pilon important al industriei noastre constructoare de mașini. Din 1949 cînd a fost construit primul strung romînesc „Victoria" și pînă acum s-au construit aici mașini unelte din ce în ce mai perfecționate printre care strungul I.P.I., strungul rapid I.A. 62 și strungul romînesc de mare precizie destinat regimurilor de tăiere pînă la 2.500 m. span pe minut.

Avînd ca obiectiv principal creșterea productivității muncii, colectivul întreprinderii, antrenat în proporție de 95 la sută în întrecerea socialistă, a dat o atenție deosebită folosirii întregii capacități de producție a mașinilor, descoperirii și folosirii tuturor rezervelor interne ale întreprinderii. Datorită acestui fapt, productivitatea muncii a crescut anul trecut cu 27,5 la sută față de anul 1952. Un aport prețios l-au adus cele 178 de propuneri de inovații și raționalizări.

Pe baza propunerilor făcute a fost înlocuită tușarea paturilor de strung prin rectificare, operație care a scurtat timpul de lucru cu 200 la sută, iar prin excluderea rectificării știfturilor cilindrice, cu ajutorul unui ciocan centrifugal, au fost realizate importante economii de oțel aliat. Propunerile făcute de muncitori au dus totodată și la reducerea simțitoare a rebuturilor. Față de anul 1952, în anul trecut, au fost reduse cu 10 la sută rebuturile la secția turnătorie și cu 22 la sută la secția uzinaj.

La 25 ianuarie, constructorii dela fabrica de mașini unelte „Iosif Ranghet" din Arad au realizat planul lunar la strunguri. Folosind rezervele interne ale întreprinderii ei au început să producă diferite bunuri metalice de larg consum, destinate țărănimii muncitoare, cum ar fi: roți de plug, roți de semănători, mașini de desfoiat porumb, și altele.

Pregătiri pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor în raionul Piatra Neamț

Anul trecut, în raionul Piatra Neamț au fost obținute rezultate frumoase în cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Colectiviștii din comuna Dochia au recoltat cîte 29.000 kg. de roșii, 18.000 kg. de ardei gras și 9.500 kg. de ceapă la hectar. Din producțiile realizate, colectiviștii din această comună au valorificat legume și zarzavaturi în sumă de peste 200.000 lei

Gospodăria agricolă anexă a hidrocentralei „V. I. Lenin", care a obținut cîte 35.000 kg. de varză, 14.500 kg. de ardei gras și 40.000 kg. de morcovi la hectar a contribuit în largă măsură la aprovizionarea cantinelor muncitorești de pe șantier. Succese asemănătoare au obținut și celelalte gospodării agricole colective și gospodării agricole anexe.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii din raion cu legume și zarzavaturi au fost fixate în acest an 7 zone legumicole. Față de anul trecut, suprafața cultivată va crește cu 190 hectare. In gospodăriile colective și în gospodăriile anexe au început din timp pregătirile pentru asigurarea unei producții de legume și zarzavaturi sporite. Gospodăria colectivă din comuna Dabreni s-a aprovizionat cu toate semințele necesare, s-a încercat puterea lor de germinație, s-au procurat toate materialele necesare pentru construirea a 80 m.p. răsadnițe și s-au transportat pentru răsadnițe peste 6 vagoane de gunoi de grajd. Colectiviștii din Dochia, care vor cultiva în acest an 15 hectare cu legume și zarzavaturi, au executat arături adînci de toamnă, au pregătit materialele, au început construirea a 800 m.p. răsadnițe și au transportat mari cantități de gunoi de grajd pe terenurile ce vor fi cultivate cu legume. Semințele necesare au fost asigurate din grădina proprie a gospodăriei. Gospodăriile agricole anexe din Căciulești și Izvoare, care aparțin Trustului de exploatare a lemnului Piatra Neamț, au pregătit 750 m.p. răsadnițe și au transportat peste 5 vagoane de gunoi de grajd. Aceste gospodării anexe vor extinde în acest an cu 10 hectare suprafața cultivată cu legume și zarzavaturi, iar cea cultivată cu cartofi cu 60 hectare. Muncitorii acestor gospodării au procurat 2 motopompe pentru irigație și au asigurat semințele necesare.

Mari pregătiri s-au făcut la toate gospodăriile agricole colective și gospodăriile anexe din raionul Piatra Neamț.

Lucrările de deszăpezire în regiunea Constanța

CONSTANȚA. — După două zile de ninsoare și viscol intens, vremea s-a liniștit. Răspunzînd chemării Consiliului de Miniștri, oamenii muncii din întreprinderile și fabricile orașului au pornit cu avînt patriotic la lucrările de deszăpezire. Tot orașul a fost împînzit de echipe formate din muncitori dela Intreprinderea de ateliere și materiale de construcții, Sovrompetrol, Poștă-Telegraf-Telefon-Radio, O.C.L. Alimentara. In cîteva ore au fost desfundate porțiuni importante și străzile Dacia, bd. Lenin, Scarlat Vîrnav și altele. Șoseaua Filimon Sîrbu, una din arterele principale de pătrundere în oraș a fost deszăpezită aproape în întregime. S-au asigurat un număr de 30 sănii pentru aprovizionarea cu pîine a centrelor de desfacere din cartierele orașului. Totodată s-au luat măsuri pentru distribuirea pîinii direct dela cele 12 centre de fabricație.

★

In toate cele 6 raioane ale regiunii s-au constituit comandamente care conduc acțiunea de deszăpezire. La nodul de cale ferată Mircea Vodă, cel mai înzăpezit, depoul C.F.R. Constanța a trimis o garnitură specială care muncește cu rîvnă la deszăpezirea garniturilor.

In orașul Medgidia, muncitorii dela fabrica „Cimentul Păcii" au muncit cu rîvnă pentru deszăpezirea drumului de legătură dintre fabrică și oraș, asigurînd aprovizionarea muncitorilor cu pîine și alimente. Magazinele din oraș sunt deschise și aprovizionate. Țăranii muncitori din comunele Castelu și Mircea Vodă în frunte cu comuniștii au ieșit în număr mare la desfundarea șoselei de legătură cu orașul Medgidia. Comandamentul raionului Negru Vodă a luat o serie de măsuri menite să restabilească aprovizionarea populației. In comuna Negrești echipele au deszăpezit centrul comunei, curtea școlii, și 2 km. din drumul de legătură cu comuna Independența, iar drumul de legătură cu comuna Cobadin a fost complect eliberat de zăpadă. Cu ajutorul unui tractor „Stalineț", țăranii muncitori și colectiviștii din comuna Comana au deszăpezit drumul de legătură cu punctul de iernare a turmei de oi a gospodăriei colective „Costache Burcă", putîndu-se astfel transporta la timp furajele necesare.

La Teheran

Bulevardele Naderi, Istanbul, Ferdusi, sunt cele mai importante artere de circulație ale Teheranului. Aici, în plin centrul capitalei iraniene, se află clădirile principale ale orașului, palatul de marmoră al șahului ascuns în spatele unui zid înalt de piatră, clădirea modernă a Băncii Naționale, Ministerul de război, Muzeul național, Universitatea.

Deobicei străzile principale ale Teheranului sunt pline de o mulțime pestriță. Vezi aici în cartierele comerciale ale orașului burnusul și abaoua iranienilor, hainele țipător colorate și pantalonii scurți ai consilierilor și turiștilor americani. La colțuri de stradă și în fața vitrinelor luxoase se pot vedea zeci de cerșetori, în majoritate copii, infirmi, bolnavi de trahoma (boală de ochi care nu iartă) întinzând mâna spre trecători și cerșind un sfert de rial (monedă iraniană) sau un codru de pâine.

Pe străzi circulă patrule de polițiști și jandarmi iranieni purtând uniforme americane și înarmați până în dinți. Instruiți la școala generalului american Schwartzkopf care a îndeplinit multă vreme funcția de guvernator al poliției iraniene, ei știu bine să mânuiască mitraliera și baloneta.

In partea de Sud a orașului, cunoscut sub numele de cartierul cărămidăriilor, decorul se schimbă însă. Aici nu întâlnești nici magazinele luxoase, nici hotelurile elegante, nici automobilele confortabile. Nu observi nimic din aspectul părții de Nord. Ulițele strâmte, cu trotoarele pline de noroi, colibele sărăcăcioase, construite din crengi de smochin, căptușite cu paie și pământ, galerii subterane unde trăiesc deobicei familii întregi, formează decorul obișnuit al acestui cartier locuit în majoritate de muncitori, meșteșugari și mici comercianți. Cu cât înaintezi însă mai mult în cartierele de Sud ale Teheranului unde locuiesc cei nevoiași, cei exploatați, cu atât întâlnești mai mulți jandarmi și polițiști care privesc cu bănuială în urma trecătorilor.

GLOANȚE IN LOC DE DREPTURI DEMOCRATICE

12 noembrie 1953...

Orașul Teheran are aspectul unei fortărețe asediate. Baricade cu sârmă ghimpată în spatele cărora străjuiesc soldați înarmați, tancuri americane de tip „Shermann" și care de luptă blindate patrulează pe străzi. Negustorii din cartierele comerciale Lalesar și Bazar și-au închis magazinele, au tras obloanele și au arborat drapele negre.

Intreaga populație a Teheranului clocotește de ură și minie împotriva guvernului generalului Zahedi; călcând în picioare voința poporului iranian acest guvern a reluat relațiile diplomatice cu colonialiștii englezi care zeci de ani au exploatat și asuprit pe oamenii muncii din Iran. In semn de protest împotriva acestui act de trădare națională, poporul iranian a declarat ziua în care au fost reluate relațiile diplomatice cu Anglia, drept zi de doliu național.

In această zi guvernul Zahedi a instituit starea de asediu.

In fața Universității din Teheran sunt postate tancuri și cuiburi de mitralieră. Soldații smulg în grabă de pe zidurile universității drapelele naționale de care sunt legate fâșii de pânză neagră. Pe frontispiciul clădirii se mai pot citi sub stratul de var proaspăt așternut cuvintele: Nixon, go home! („Nixon, cară-te acasă!"). Aceste cuvinte erau scrise de către studenții iranieni atunci când titlul de „Doctor honoris causa" al Universității din Teheran, i-a fost decernat vicepreședintelui S.U.A., Nixon, cu ocazia vizitei sale în Iran.

In clădirile universității au pătruns polițiștii și jandarmii. Studenții sunt scoși afară din sălile de curs, percheziționați și împinși cu baionetele spre zidurile clădirii. Grupuri, grupuri încăierindu-se cu polițiștii, studenții pătrund totuși în curtea Universității strigînd lozinci de luptă antiimperialiste și împotriva guvernului Zahedi.

Conducerea organizațiilor progresiste studențești dela Universitatea din Teheran a hotărît în unanimitate să se alăture grevei generale a poporului iranian în semn de protest împotriva reluării relațiilor diplomatice cu Anglia.

Studenții rup cordoanele de polițiști și pătrund apoi în stradă strigând lozinci de luptă. Pe baricade ei dau piept cu jandarmii lui Zahedi. Hotărîrea lor de luptă e însă fermă și nu dau nici măcar un pas înapoi.

Din cartierele cărămidăriilor și fabricilor de textile se aud împușcături. Guvernul Zahedi a ordonat deschiderea focului asupra muncitorilor care manifestează. Totuși din cartierele Lalesar, Bazar, Istanbuli se îndreaptă spre universitate studenții iranieni care purtînd drapele negre se alătură uriașei manifestații populare din Teheran.

Jandarmii iranieni, înspăimântați, dau îndărăt. Le este frică de mânia populară. Dar ofițerii, instruiți la școala americanului Schwartzkopf, amenință că vor deschide ei focul asupra soldaților și polițiștilor dacă aceștia vor refuza să tragă. Mitralierele aruncă din gurile lor focul ucigaș asupra manifestanților. Cad morți și răniți din rândul muncitorilor, elevilor și studenților.

In această zi 12 noembrie 1953, în urma manifestației populare din Teheran au fost răniți numeroși studenți și elevi; trei studenți iranieni au fost uciși... Tineretul studios democrat din capitala Iranului și-a dat ca și altă dată tributul de sânge pentru apărarea libertății și independenței patriei.

CHEMARE LA LUPTA

La numai câteva zile după marea manifestație populară înăbușită în sânge din cel mai mare centru universitar din Iran — Teheran, a pornit către studenții întregii lumi un călduros apel pentru sprijinirea luptei drepte a poporului iranian împotriva imperialismului străin și a uneltelor lui în frunte cu generalul Zahedi.

„Dela lovitura de stat din 19 august, dirijată de imperialiști și săvârșită de generalul Zahedi — **se spune în apel** — peste țara noastră s'a abătut un val puternic de represiuni.

Drepturile noastre academice sunt încălcate în mod brutal. Universitatea noastră, ocupată de forțe militare, este transformată în cazărmi. In fața intrărilor universității patrulează soldați înarmați cu mitraliere. Pe coridoarele facultăților noastre trec sute de soldați și polițiști care îi scot pe colegii noștri afară din laboratoare, chiar în timpul orelor de curs, trimițându-i apoi în lagăre de concentrare. Ei sunt gata să tragă asupra oricărui grup de studenți pe care-l văd discutând sau plimbându-se. Ei interzic chiar studenților să vorbească unul cu altul. Dictatura militară a suprimat gazeta săptămânală „Daneschdjou" („Studentul"), ne-a lipsit de posibilitatea de a ne întruni, de a reînnoi alegerile anuale, de a ne apăra drepturile studențești și de a protesta împotriva obstacolelor ce ni se pun în calea studiului nostru.

In timp ce 94 la sută din elevii școlilor secundare n'au fost lăsați să-și dea examenele de sfârșit de an, când la Facultatea de medicină au fost admiși numai 412 studenți din 2392 iar taxele s'au triplat, dictatura militară a decis ca orice elev sau student care duce vreo activitate în favoarea drepturilor sale, sau care conduce — ori cel puțin ia parte la vreo grevă — să fie eliminat din școală sau universitate și condamnat la trei ani închisoare.

Colegii noștri și ceilalți tineri care au participat la Festivalul dela București și reprezentanții noștri la cel de al III-lea Congres Mondial al Studenților, când s'au înapoiat în Iran au fost arestați, torturați și închiși.

Studenții din Iran luptă din toate puterile, alături de popor împotriva dictaturii militare. La 8 octombrie universitatea și școlile din Teheran au luat parte la greva generală. In ciuda tancurilor, a trupelor și a poliției, ei au organizat o mare demonstrație pe principalele străzi ale orașului. Poliția a arestat 40 dintre colegii noștri și i-a aruncat în lagărul de concentrare din Falak El Aflak.

La 12 noembrie, dictatura lui Zahedi și-a pătat încă odată mâinile cu sângele colegilor noștri".

Apelul chiamă apoi tineretul studios din întreaga lume să se solidarizeze cu lupta poporului iranian împotriva dictaturii militare, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru eliberarea studenților întemnițați, încheindu-se cu cuvintele:

„Suntem siguri că în această luptă dreaptă victoria va fi de partea noastră".

★

Au trecut aproape trei luni dela cruntul măcel din 12 noembrie 1953. In acest interval de timp au venit numeroase știri care relatează despre lupta continuă și neînfricată a studenților iranieni pentru drepturile lor.

Lupta studenților iranieni ocupă un loc important în lupta generală a poporului iranian. Mulți studenți și-au înscris numele în istoria luptei pentru libertatea și independența națională a poporului iranian. Printre aceștia sunt: Abed Hasli, student la Universitatea din Teheran, Kamel Pervardin, Babel și alții. Numele acestea sunt scumpe întregului popor iranian.

Lupta dreaptă a poporului iranian împotriva uneltirilor imperialiste de atragere a Iranului într'un bloc agresiv va fi încununată de succes.

H. IOANID

Informații

Se aduce la cunoștința populației Capitalei că pentru cazuri urgente de îmbolnăvire s-au constituit echipe sanitare la spitale, policlinici și maternități, care se deplasează la domiciliu.

Populația se va adresa telefonic la cele mai apropiate unități sanitare, sau dacă nu cunoaște numărul de telefon al acestora, la serviciul de Salvare, telefon 4.33.31, 4.33.32, 4.33.33, 3.50.72, 7.74.28.

★

In cursul zilei de astăzi, vineri 5 februarie vor fi repuse în funcțiune liniile de tramvai 14, 26 și 5.

Timpul probabil

In întreaga țară: cerul va rămîne mai mult acoperit. Pe alocuri va continua să ningă. Temperatura în scădere, noaptea va fi cuprinsă între — 14 și — 28 grade, iar ziua între — 8 și — 16. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nordic. Intensificări de scurtă durată se vor produce în Bărăgan și Dobrogea. Pentru următoarele două zile vremea se va menține favorabilă ninsorilor slabe locale. Temperatura în scădere.

In București: Cerul va rămîne mai mult acoperit. Pe alocuri va continua să ningă slab. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nordic. Intensificări de scurtă durată se vor produce în cursul după amiezii. Temperatura în scădere ușoară, ea va fi cuprinsă între — 14 și — 16 grade noaptea, iar ziua între — 8 și — 10 grade. Pentru următoarele două zile vremea se va menține favorabilă ninsorii. Temperatura în scădere.

Conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

Şedinţa din 2 februarie

BERLIN 3 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 februarie, la cea de a 8-a şedinţă a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, a continuat examinarea punctului 2 de pe ordinea de zi — „Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene". Şedinţa a fost prezidată de J. F. Dulles.

După cum se ştie, în şedinţa din 1 februarie, V. M. Molotov a făcut o declaraţie în care a expus poziţia delegaţiei sovietice în ceea ce priveşte punctul 2 de pe ordinea de zi şi a prezentat participanţilor la conferinţă două propuneri ale delegaţiei sovietice: Proiectul Guvernului Sovietic privitor la tratatul de pace cu Germania şi o propunere cu privire la pregătirea tratatului de pace cu Germania şi la convocarea unei conferinţe de pace pentru tratatul de pace cu Germania.

Argumentele clare şi de necontestat cuprinse în declaraţia lui V. M. Molotov care a arătat că cele trei state occidentale nu duc o politică de împotrivire faţă de reînvierea militarismului german, ci o politică de colaborare militară cu actualele cercuri oficiale vestgermane, care speră făţiş în grabnica legalizare a militarismului german, l-au enervat pe J. F. Dulles. Luînd primul cuvîntul el s-a plîns de acuzaţia că Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa încearcă să închegheze un bloc militar îndreptat împotriva Uniunii Sovietice şi a declarat că aceste acuzaţii n-ar fi justificate şi că cele trei puteri occidentale nu sînt duşmane ale păcii. Din lipsă de argumente în favoarea afirmaţiilor sale, Dulles a falsificat fapte istorice referitoare la perioada începutului celui de al doilea război mondial. El a încercat în special să prezinte într-o lumină denaturată relaţiile sovieto-germane din 1939 cînd, după cum se ştie, Uniunea Sovietică, din cauza politicii puterilor occidentale care au încercat să asmută Germania hitleristă împotriva Uniunii Sovietice, a fost pusă în faţa alternativei: fie să accepte, în scopuri de auto-apărare, propunerea făcută atunci de Germania de a încheia un tratat de neagresiune şi de a cîştiga în felul acesta timp pentru întărirea apărării sale, fie să respingă această propunere germană şi să dea astfel puterilor occidentale posibilitatea de a atrage imediat Uniunea Sovietică într-un conflict armat cu Germania, într-o situaţie dezavantajoasă pentru U.R.S.S. şi în condiţiile totalei ei izolări.

In vorbe, Dulles s-a declarat de acord cu afirmaţiile lui Molotov că problema germană este în primul rînd o chestiune a poporului german însuşi, a germanilor înşişi şi că reprezentanţii Germaniei trebuie să participe pe larg la toate etapele pregătirii tratatului de pace. Dedîndu-se însă la atacuri vehemente împotriva Guvernului Republicii Democrate Germane, adus la putere de majoritatea covîrşitoare a populaţiei din Germania răsăriteană, Dulles a încercat să tăgăduiască dreptul acestui guvern de a reprezenta populaţia Germaniei răsăritene la pregătirea tratatului de pace cu Germania. In acelaşi timp Dulles a afirmat în mod gratuit că regimul de la Bonn ar fi în drept să vorbească în numele populaţiei Germaniei occidentale.

Referindu-se la măsurile S.U.A. îndreptate spre pregătirea unui nou război şi mai ales la legea americană cu privire la alocarea a 100 de milioane dolari pentru acţiuni subversive pe teritoriul Uniunii Sovietice şi al ţărilor de democraţie populară, despre care a vorbit V. M. Molotov la 1 februarie, Dulles nu s-a jenat să declare că această lege ar fi dictată de... considerente umanitare.

Restul discursului lui Dulles a constat din afirmaţii tot atît de declarative şi nefundamentate avînd drept scop să justifice politica S.U.A., să arate că ea este o politică de pace.

Statele Unite, a susţinut Dulles, îşi consacră toate forţele materiale, intelectuale şi spirituale unei construcţii sub semnul păcii. Dulles a prezentat blocul agresiv al Atlanticului de nord ca o comunitate defensivă paşnică de state, creată, chipurile în conformitate cu Charta Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Prin basme, pe tema unei pretinse primejdii din partea Uniunii Sovietice, Dulles a încercat să justifice politica Statelor Unite ale Americii de înjghebare a unor blocuri militare agresive şi de aplicare a altor măsuri cu caracter militar, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Dulles a susţinut că S.U.A. şi-ar fi redus cheltuielile militare şi că aşa ar proceda şi celelalte ţări din blocul atlantic, deşi, după cum reiese din numeroase declaraţii ale reprezentanţilor oficiali ai acestor ţări şi din date bazate pe documente, în statele participante la blocul nord-atlantic nu încetează goana înarmărilor care este o povară grea pe umerii maselor populare.

După Dulles a luat cuvîntul G. Bidault. Bidault s-a ocupat de acea parte din declaraţia lui V. M. Molotov în care se vorbeşte de necesitatea rezolvării problemei încheierii tratatului de pace cu Germania şi se indică căile concrete pentru realizarea acestei sarcini.

Bidault s-a declarat de acord cu părerea formulată de Molotov că tratatul de pace poate fi semnat numai de un guvern al întregii Germanii format de un parlament constituit pe baza unor alegeri libere. In continuare însă, Bidault a repetat vechile obiecţiuni împotriva grăbirii pregătirii tratatului de pace. El a încercat să dovedească că n-ar trebui să se facă pregătiri pentru tratatul de pace atîta timp cît nu va fi fost creat un guvern al întregii Germanii.

Restul discursului lui Bidault a fost consacrat unor încercări de a justifica acordurile de la Bonn şi Paris, îndreptate după cum se ştie, spre transformarea Germaniei occidentale în principal cap de pod pentru pregătirea unui nou război în Europa. El a încercat să nege acest fapt îndeobşte cunoscut precum şi faptul că susamintitele acorduri sînt un obstacol în calea restabilirii unităţii statului german.

Delegaţia sovietică, a spus Bidault, a lăsat să se înţeleagă că doreşte crearea unui sistem european în care Franţa, Uniunea Sovietică precum şi Germania să caute împreună căile spre asigurarea securităţii. Un asemenea scop, a continuat Bidault, ni se pare şi nouă foarte de dorit în măsura în care nimeni nu crede că S.U.A. şi Anglia vor fi excluse dintr-un asemenea sistem. Bidault a adăugat că guvernul francez ar tinde spre o reglementare a problemei germane de natură să preîntîmpine refacerea militarismului german şi posibilitatea unei agresiuni în Europa şi că între Franţa şi U.R.S.S. ar exista un dezacord numai în ceea ce priveşte metodele de realizare a acestor scopuri.

El a continuat însă să sprijine modul de rezolvare a problemei germane care înseamnă de fapt renunţarea la acţiunile întreprinse împreună şi de comun acord de cele patru puteri şi orientarea spre o refacere a militarismului german.

Bidault a declarat din nou că ar exista numai două alternative: fie „controlul coercitiv" asupra Germaniei, fie — după cum s-a exprimat el — „formula asocierii", adică constituirea unei armate vest-europene în care să fie incluse forţele armate revanşarde germane.

Dîndu-şi, evident, seama că poziţia sa este şubredă, Bidault a declarat că sarcina conferinţei celor patru miniştri este nu o discuţie referitoare la viitor, ci înlesnirea „începerii rezolvării problemelor".

In legătură cu aceasta, el s-a pronunţat împotriva convocării unei noi conferinţe, referindu-se se pare la propunerea delegaţiei U.R.S.S. ca adjuncţii miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri să fie însărcinaţi să pregătească în termen de trei luni proiectul tratatului de pace cu Germania, acordînd statelor care au participat cu forţele lor armate la războiul împotriva Germaniei posibilitatea de a-şi expune poziţia în problema tratatului de pace şi prevăzînd participarea reprezentanţilor Germaniei la toate etapele pregătirii acestui tratat.

A luat apoi cuvîntul A. Eden. El a început prin a recunoaşte că, întrucît Germania este scindată, nu poate fi vorba de o adevărată stabilitate în Europa.

De aceea, a spus el, sarcina conferinţei este de a începe imediat crearea unei Germanii unite. Totuşi, în ciuda propriilor sale cuvinte Eden şi-a exprimat „profunda dezamăgire" faţă de declaraţia făcută de V. M. Molotov la 1 februarie, deşi în această declaraţie sînt indicate căile concrete şi sigure spre restabilirea unui stat german pe o bază paşnică, democratică şi spre grăbirea pregătirii tratatului de pace cu Germania. Eden şi-a susţinut planul propriu, care porneşte de la premiza că nu trebuie începută pregătirea tratatului de pace atît timp cît nu vor fi fost efectuate aşa zisele alegeri libere în întreaga Germanie.

Eden a stăruit ca discuţiile în problema germană să fie duse pe baza planului prezentat de el.

V. M. Molotov, care a luat cuvîntul la sfîrşitul şedinţei, a spus că dată fiind ora tîrzie, delegaţia sovietică îşi amînă declaraţia pentru 3 februarie.

Delegaţia sovietică, a declarat V. M. Molotov, are de spus unele lucruri în legătură cu discursurile lui Dulles, Bidault şi Eden. V. M. Molotov a adăugat că delegaţia sovietică va face propuneri în problema alegerilor pe întreaga Germanie.

Cu aceasta, şedinţa a luat sfîrşit.

Şedinţa din 3 februarie

BERLIN 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Şedinţa din 3 februarie a conferinţei miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a fost prezidată de Georges Bidault. A continuat discutarea punctului 2 de pe ordinea de zi — „Problema germană şi sarcina asigurării securităţii europene".

Primul a luat cuvîntul V. M. Molotov.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov

Astăzi trebuie să mai acordăm o oarecare atenţie problemei care este legată nemijlocit de problema securităţii europene. Trebuie să clarificăm problema aşa zisei „armate europene" care este denumită oficial „comunitate defensivă europeană".

Din numeroase fapte ştim că această problemă nu este atît de simplă. Nu este întîmplător faptul că parlamentele Franţei şi Italiei, de pildă, acordă acestei probleme o atît de mare însemnătate şi nu se grăbesc să adopte o hotărîre. Nu am nevoie să mă refer la cazurile cînd s-a dat dovadă de grabă în ceea ce priveşte punerea la vot a acestei probleme.

Acest lucru nu înseamnă că nu vom acorda atenţie problemei alegerilor libere pe întreaga Germanie.

In prima mea declaraţie în problema germană am mai avut prilejul să arăt că proiectul propus de dl. Eden cu privire la alegeri pe întreaga Germanie nu asigură poporului german o libertate adevărată nici în timpul pregătirii alegerilor şi nici în timpul alegerilor. Astfel, această propunere nu deschide calea pentru dezvoltarea liberă a Germaniei democrate pe un drum paşnic. Este suficient să reamintim că, potrivit acordului dela Bonn, cele trei puteri occidentale capătă pe zeci de ani dreptul de a se amesteca oricînd în treburile interne ale Germaniei şi chiar de a decreta starea excepţională atunci cînd vor dori. Acest lucru este suficient pentru a dovedi că semnînd acordul dela Bonn, Germania occidentală nu poate avea libertate în treburile sale interne.

Pînă în prezent, nimeni nu a răspuns la observaţia pe care am făcut-o aci în această problema.

Uneori se spune că obligaţiile dela Bonn şi Paris vor fi în vigoare numai pînă la semnarea tratatului de pace. Atunci de ce vor să încheie acordurile dela Bonn şi Paris pe termen de 50 de ani? Nu înseamnă oare aceasta că promisiunile puterilor occidentale privind grăbirea încheierii tratatului de pace, nu sunt luate în serios întrucît se consideră în realitate că germanii trebue să aştepte încheierea tratatului de pace zeci de ani?

Nu mai puţin important este faptul că, potrivit prevederilor acordurilor de la Bonn şi Paris, Germania occidentală nu va fi liberă în afacerile ei externe. Mai mult, este vorba ca proiectele anglo-franco-americane ale acordurilor de la Bonn şi Paris, elaborate în mod separat, şi la pregătirea cărora Uniunea Sovietică nu a participat de loc, să fie extinse asupra întregii Germanii, inclusiv partea ei răsăriteană. Dar acest lucru ar însemna atragerea Germaniei răsăritene la acorduri care, în primul rînd, sînt incompatibile cu asigurarea securităţii europene şi, în al doilea rînd, contravin în mod vădit intereselor poporului german, sînt incompatibile cu recunoaşterea libertăţii lui. Dl. Eden şi dl. Bidault au declarat aici că, potrivit prevederilor acordurilor de la Bonn şi Paris, o Germanie unită nu va fi, chipurile, legată de aceste acorduri şi va putea să rezolve în mod liber problema asumării de către ea a diferitelor obligaţii, inclusiv a obligaţiilor referitoare la prezenţa ei în „comunitatea defensivă europeană". Vorbind despre aceasta, dl. Bidault a declarat: „Franţa nu pune ca o condiţie a unificării Germaniei încadrarea acesteia în întregime în „comunitatea defensivă europeană".

Dar oare aşa se prezintă lucrurile?

Pentru a răspunde la această întrebare, să ne referim la textul acordului dela Bonn.

Articolul 7 (punctul 2) al acestui acord spune: „Cele trei puteri (S.U.A., Anglia şi Franţa) şi Republica federală germană vor acţiona în comun pentru a înfăptui prin mijloace paşnice scopurile lor comune: crearea unei Germanii unite, care ca şi Republica federală germană va avea o constituţie liberă, democratică şi va fi inclusă în comunitatea defensivă europeană".

Din textul de mai sus reiese că cele trei puteri occidentale, ca şi Germania occidentală, îşi asumă în conformitate cu acordul dela Bonn obligaţia „de a acţiona în comun" pentru a asigura o situaţie în care Germania unită „să fie inclusă în comunitatea europeană". Aşa dar, acordul dela Bonn urmăreşte să hotărască dinainte atragerea Germaniei unite, prin eforturile comune ale celor trei puteri occidentale înseşi, în această „comunitate", în armata europeană.

Pentru a dovedi că în această problemă nu pot fi admise niciun fel de abateri, acest articol al acordului dela Bonn cuprinde un al treilea punct în care se arată:

„Atunci cînd lipseşte asentimentul comun al tuturor statelor semnatare, Republica federală germană nu va încheia nici un fel de acorduri şi nu va semna nici un fel de tranzacţii care ar slăbi drepturile celor trei puteri, rezultînd din sus-amintitele tratate, sau care ar reduce obligaţiile Republicii federale germane, bazate pe aceste tratate".

Din aceasta rezultă că guvernul dela Bonn va fi legat de obligaţia de a nu păşi spre nici un fel de unificare a Germaniei care să nu prevadă includerea Germaniei unificate în sistemul „comunităţii defensive europene", adică în armata europeană.

Unde este atunci adevărata libertate în ceea ce priveşte alegerea căilor de unificare a actualei Germanii, dezmembrate? Se poate oare vorbi în aceste condiţii despre un stat german cu adevărat liber chiar dacă va avea loc unirea părţilor Germaniei într-o Germanie unificată? Nu putem spune deloc acest lucru. Acordul dela Bonn urmăreşte chiar de pe acum, adică cu anticipaţie, să lege mîinile Germaniei unite. Dacă acordul dela Bonn va rămîne în vigoare atunci unificarea Germaniei va deveni cu putinţă numai cu o singură condiţie — şi anume numai în cazul că Germania occidentală va purcede mînă în mînă cu S.U.A., Anglia şi Franţa la acţiunea de includere a Germaniei unite în „comunitatea europeană" al cărei ascuţiş este îndreptat împotriva U.R.S.S., Poloniei, Cehoslovaciei şi altor state iubitoare de pace din Europa. Dar din aceasta rezultă că autorii acordului dela Bonn nu vor de fapt unificarea Germaniei, că fac cu neputinţă această unificare.

Semnînd acordul dela Bonn, autorităţile germane din Germania occidentală nu sînt libere în acţiunile lor. Ele nu sînt libere nici măcar în etapa actuală, care ar putea fi considerată perioada de pregătire a unor alegeri pe întreaga Germanie. Din aceasta rezultă de asemenea că obligaţiile ce revin Germaniei occidentale pe baza acordurilor dela Bonn şi Paris sînt incompatibile cu ţinerea unor alegeri cu adevărat libere pe întreaga Germanie şi sînt incompatibile cu recunoaşterea unei adevărate libertăţi unei Germanii unite.

Este necesar de asemenea să se ţină seama de declaraţia tripartită din 27 mai 1952 a S.U.A., Franţei şi Angliei în legătură cu semnarea acordului dela Paris. In această declaraţie se vorbeşte în mod special despre poziţia S.U.A. şi Angliei, care nu vor să participe cu propriile lor trupe la armata europeană, dar vor să îndeplinească rolul de moaşă la naşterea ei. In declaraţia cu privire la poziţia S.U.A. şi Angliei în această problemă se spune:

„Dacă anumite acţiuni, de ori unde ar veni ele, vor crea o primejdie pentru integritatea sau unitatea comunităţii europene, cele două guverne (ale S.U.A. şi Angliei) vor considera aceste acţiuni ca o ameninţare pentru propria lor securitate şi vor acţiona în conformitate cu articolul 4 din tratatul nord-atlantic".

Prin urmare, S.U.A., şi Anglia, fără a intra în „comunitate", declară dinainte că includerea Germaniei occidentale în această „comunitate" înseamnă că Germania occidentală nu va avea o cale de retragere, că ea nu va mai putea hotărî după aceea în mod liber dacă va rămîne sau nu în această „comunitate".

Pasajele reproduse din declaraţia din 27 mai 1952 arată că eventualele încercări de a ieşi din „comunitate" vor fi considerate de S.U.A. şi Anglia drept o primejdie pentru securitatea lor şi ele atrag atenţia că vor acţiona „în conformitate cu articolul 4 din tratatul nord-atlantic". Iar acest lucru înseamnă că în cazul respectiv S.U.A. şi Anglia pot declara că „patria este în primejdie". Urmările acestui fapt ne sunt clare tuturor. Această declaraţie a celor trei puteri înseamnă oare că i se acordă Germaniei dreptul de a alege în mod liber politica sa externă? Este lesne de înţeles că nu mai rămîne nimic din adevărata libertate a Germaniei.

In aceeaşi declaraţie a celor trei puteri se vorbeşte despre „hotărîrea fermă" a S.U.A. şi Angliei de a menţine în Europa trupele lor în starea de pregătire cerută pentru cazul cînd cineva va pune la îndoială necesitatea menţinerii comunităţii defensive europene, adică necesitatea armatei europene. In conformitate cu aceasta, în declaraţie se spune destul de făţiş că S.U.A. şi Anglia vor „menţine pe continentul european, mai ales în Republica federală germană, forţele (adică trupele) pe care — ţinînd seama de obligaţiile lor rezultînd din tratatul nord-atlantic, de interesul lor în ceea ce priveşte integritatea comunităţii defensive europene şi de răspunderea lor deosebită faţă de Germania — le vor considera necesare şi potrivite pentru a contribui la apărarea generală a zonei tratatului nord-atlantic".

Din aceasta rezultă că chiar dacă Germania occidentală ar încerca să iasă din comunitatea defensivă europeană, cele trei puteri ar împiedica acest lucru prin orice mijloace, mergînd pînă la ameninţarea de a folosi forţa armată.

Toate cele spuse dovedesc că declaraţiile d-lui Eden şi ale d-lui Bidault că Germaniei i s-ar acorda „libertatea de alegere" în problema dacă statul german unificat trebuie sau nu să fie membru al comunităţii defensive europene nu corespund realităţii. Aceste declaraţii sunt în contradicţie cu obligaţiile impuse Germaniei occidentale prin acordurile de la Bonn şi Paris.

Poate din această cauză dl. Dulles s-a abţinut dela declaraţii care, după cum se vede, nu pot fi confirmate prin fapte şi documente.

In legătură cu problema germană, secretarul de stat al S.U.A. a pomenit eri despre una din declaraţiile mele din toamna anului 1939. De altfel, el nu a pomenit de condiţiile internaţionale în care a fost făcută această declaraţie.

Nu trebuie să uităm faptul că în decursul verii anului 1939 Guvernul Sovietic a dus tratative cu guvernele Angliei şi Franţei căutînd să realizeze un acord pentru a preîntîmpina războiul, pentru a preîntîmpina agresiunea hitleristă.

Se ştie că în aceea epocă reprezentantul cel mai influent al cercurilor anglo-franceze era cunoscutul Neville Chamberlain. El se bucura şi de sprijinul S.U.A. Politica lui Chamberlain urmărea să împingă pe Hitler la o agresiune împotriva U.R.S.S. Acest lucru nu a reuşit atunci. Nu trebuie însă să se uite că Chamberlain şi colegii săi francezi n-au dorit nicidecum un acord cu U.R.S.S., care ar fi legat mîinile lui Hitler. Prin aceasta, ei au ajutat la grăbirea agresiunii hitleriste împotriva Poloniei şi poartă prin aceasta partea lor din vină pentru dezlănţuirea războiului în 1939.

Dacă cineva doreşte să cunoască elementele principale ale situaţiei internaţionale din epoca aceea, i se poate recomanda valoroasa notă istorică editată la Moscova în 1948 intitulată „Falsificatorii istoriei".

Dl. Dulles a căutat să dovedească că regimul din Germania occidentală s-ar bucura de autoritate. El nu recunoaşte însă autoritatea regimului din Germania răsăriteană. După părerea mea, în acest caz, el este profund greşit, deoarece este informat unilateral şi neobiectiv.

Pentru ce să nu se dea crezare lucrurilor aşa cum se prezintă în realitate?

Se ştie prea bine că autorităţile vestgermane sunt pentru acordurile dela Bonn şi Paris şi nu se grăbesc cu tratatul de pace. Totodată, noi ştim că guvernul R. D. Germane este pentru încheierea cît mai grabnică a tratatului de pace şi un adversar hotărît al acordurilor dela Bonn şi Paris.

Oare nu ar fi nimerită efectuarea unei anchete — referendum în rîndurile întregului popor din întreaga Germanie, pentru a afla ce vrea poporul german: Acordurile dela Bonn şi Paris sau un tratat de pace?

In acest fel, toţi ar avea un răspuns clar la întrebarea cine exprimă cu adevărat năzuinţele poporului german în zilele noastre?

★

După ce V. M. Molotov şi-a încheiat cuvîntarea, a luat cuvîntul Dulles. El şi-a exprimat satisfacţia pentru faptul că a avut prilejul să asculte observaţiile lui Molotov asupra fondului problemelor. Dulles a recunoscut că a sosit timpul pentru lichidarea dezmembrării Germaniei care nu mai poate continua, deoarece ea crează o primejdie gravă pentru alte state. El a insistat din nou ca Germania să devină membru al „comunităţii defensive europene". Noi nu ascundem faptul, a spus el, că sperăm că Germaniei i se va acorda posibilitatea să devină membru al acestei comunităţi. Totodată Dulles a asigurat că el este în favoarea acordării libertăţii de alegere Germaniei unite în ceea ce priveşte intrarea sau neintrarea ei în „comunitatea defensivă europeană". Despre aceasta — a declarat Dulles — eu nu am vorbit pînă în prezent numai pentru că mi s-a părut că dl Bidault şi dl. Eden au subliniat acest lucru în discursurile lor. Dulles a afirmat că planul lui Eden ar prevedea ca Germaniei să i se acorde libertatea deplină de alegere în problema participării la „comunitatea defensivă europeană". El a declarat că dacă punctele corespunzătoare din planul lui Eden subliniază insuficient de clar acest lucru, acestor puncte li se pot aduce modificările de redactare necesare.

In acest fel, Dulles a încercat să prezinte lucrurile ca şi cum totul s-ar reduce la simple lipsuri de redactare ale planului lui Eden: or, acest plan, după cum a arătat V. M. Molotov, nu asigură poporului german o libertate adevărată, nici în afacerile interne nici în cele externe, întrucît el prevede extinderea asupra întregii Germanii a acordurilor dela Paris şi Bonn care o condamnă pe un termen de 50 de ani la situaţia de ţară semiocupată nedispunînd de o adevărată suveranitate de stat.

De altfel, Dulles însuşi a fost nevoit să declare în continuare că problema ridicată de V. M. Molotov nu poate fi rezolvată printr-o simplă explicare a textului planului lui Eden. El s-a limitat însă la afirmaţii declarative şi neargumentate în sensul că participarea Germaniei la „comunitatea defensivă europeană" nu aduce după sine refacerea militarismului german.

In continuare, a luat cuvîntul Bidault. El a declarat că doreşte să facă o serie de observaţii în legătură cu felul în care V. M. Molotov a interpretat articolele acordurilor dela Bonn şi Paris şi declaraţia din 27 mai 1952. Bidault a subliniat totodată că nu vine cu observaţii noi.

Intr-adevăr, Bidault a repetat că acordul dela Bonn rămîne în vigoare numai pînă la semnarea tratatului de pace cu Germania. Imediat după încheierea tratatului de pace, a afirmat el, acordul dela Bonn îşi va pierde valabilitatea.

In ceea ce priveşte însă tratatul dela Paris, care prevede crearea aşa-numitei „armate europene", sau a „comunităţii defensive europene", Bidault a continuat să afirme că o Germanie unită nu va fi legată prin acest tratat şi că va putea acţiona potrivit propriilor ei păreri.

Bidault s-a referit de asemenea la art. 7 al acordului de la Bonn care dezminte cu desăvîrşire afirmaţiile sale, întrucît din acest articol reiese că guvernul de la Bonn se obligă să nu accepte nici un fel de unire a Germaniei care să nu prevadă includerea Germaniei unite în „comunitatea defensivă europeană". Nefiind în stare să dezmintă sensul clar al articolului sus-menţionat al acordului de la Bonn, Bidault a recurs la afirmaţii pur declarative şi de loc argumentate că acest articol ar fi obligator numai pentru Germania occidentală şi că nu ar obliga cu nimic guvernul Germaniei unite. Totodată, Bidault a declarat că intenţia comună a guvernelor tuturor statelor care au semnat tratatele de la Bonn şi Paris, inclusiv şi a guvernului de la Bonn, este includerea Germaniei în blocul puterilor occidentale. Bidault s-a ocupat apoi de declaraţia tripartită a S.U.A., Franţei şi Angliei din 27 mai 1952 publică în legătură cu semnarea tratatului de la Paris. Această declaraţie, după cum a arătat V. M. Molotov în cuvîntarea sa, barează Germaniei occidentale calea de ieşire din „comunitatea defensivă europeană" întrucît cele trei puteri occidentale ar împiedica acest lucru prin toate mijloacele mergînd pînă la ameninţarea cu folosirea forţei armate. In discursul său, Bidault a afirmat că V. M. Molotov în cuvîntarea sa ar fi interpretat „nu tocmai exact" declaraţia celor trei puteri din 27 mai 1952. Totuşi, el nu a reuşit să dezmintă faptul că prin declaraţia sus-menţionată, ca şi prin acordurile de la Bonn şi Paris, Germania este lipsită de orice libertate în stabilirea politicii sale externe şi nu va avea posibilitatea să-şi exercite libertatea de alegere în problema aderării la „comunitatea defensivă europeană", despre care au vorbit Bidault şi Eden. In încheiere, Bidault s-a ocupat de întrebarea pusă de V. M. Molotov în cuvîntarea sa, şi anume „dacă nu ar fi nimerită efectuarea unei anchete-referendum în rîndurile întregului popor din întreaga Germaniei pentru a afla ce vrea poporul german: acordurile de la Bonn şi Paris sau un tratat de pace?" afirmînd că efectuarea unui astfel de referendum ar întîmpina o serie întreagă de greutăţi. Prin aceasta, Bidault a arătat că el nu se încumetă să supună judecăţii poporului german însuşi problema acordurilor de la Bonn şi Paris şi dacă aceste acorduri corespund sau nu intereselor poporului german.

Eden, care a luat cuvîntul după Bidault, s-a limitat la o scurtă declaraţie că este de acord cu observaţiile făcute de Dulles şi Bidault în şedinţa de astăzi în problema dacă acordurile dela Bonn şi Paris leagă sau nu libertatea de acţiune a viitorului guvern al întregii Germanii. Sunt de asemenea de acord cu dl. Bidault, a spus Eden, în privinţa inoportunităţii încercării de a rezolva aceste probleme printr-un referendum. Eden a declarat apoi că el consideră necesar ca discuţia să fie concentrată asupra planului de „unificare a Germaniei" propus de el, care, după cum se ştie, prevede cinci „etape". Eden a expus din nou cele cinci etape ale planului său şi a declarat că este gata să răspundă la întrebările privitoare la acest plan.

In continuare a luat cuvîntul V. M. Molotov. El a remarcat că în observaţiile lor, Dulles, Bidault şi Eden au trecut cu vederea faptele şi documentele citate în cuvîntarea sa de astăzi Molotov a repetat din nou o serie de probleme referitoare la adevăratul sens al obligaţiilor pe care tratatele dela Bonn şi Paris le impun viitoarei Germanii unite. El a arătat deasemenea contradicţia dintre declaraţia lui Bidault că acordul dela Bonn va rămîne în vigoare numai pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania, şi faptul că atît tratatul dela Paris cît şi acordul dela Bonn legat de acesta prevăd rămînerea lor în vigoare pe o durată de 50 de ani.

Molotov a subliniat în continuare că încheierea tratatului dela Paris cu privire la crearea armatei europene ar însemna torpilarea tratatului de pace şi imposibilitatea unificării Germaniei. După cuvîntarea lui V. M. Molotov, a luat din nou cuvîntul Dulles. El s-a oprit asupra declaraţiei lui Molotov care a arătat că dacă alegerile pe întreaga Germanie vor fi efectuate pe baza planului lui Eden, statul german va fi pus în situaţia de a nu fi liber să hotărască în afacerile sale interne şi externe. Dulles a declarat că, animat de dorinţa de a veni în întîmpinarea delegaţiei sovietice, el prezintă un amendament la articolul 4 al planului Eden în care se spune că „guvernul întregii Germanii va fi împuternicit să ia asupră-şi drepturile şi obligaţiile internaţionale ale Republicii federale şi ale zonei sovietice din Germania, precum şi să încheie alte tratate internaţionale pe care le va dori". Dulles a spus că propune ca după cuvintele „împuternicit să ia asupră-şi" să fie adăugate cuvintele: „sau să respingă".

V. M. Molotov a întrebat pe Dulles dacă în legătură cu acest amendament adus planului Eden este amînată încheierea tratatului dela Paris în care se prevede că el va rămîne în vigoare pe o durată de 50 de ani?

Eschivîndu-se dela răspuns, Dulles a afirmat că termenul rămînerii în vigoare a tratatului nu joacă nici un rol, întrucît guvernul german are putinţa de a accepta sau de a respinge tratatul însuşi. Bidault s-a raliat părerii lui Dulles şi a propus ca răspunsurile la întrebările puse de V. M. Molotov să fie amînate pentru şedinţa viitoare.

A luat cuvîntul Eden. El a repetat din nou că Germania unită nu va fi obligată să facă parte din „comunitatea defensivă", dacă ea nu va dori acest lucru şi a declarat că acceptă amendamentul lui Dulles la punctul 4 al planului englez.

V. M. Molotov, care a luat cuvîntul la sfîrşitul şedinţei, a subliniat că delegaţia sovietică, aşa cum a declarat în repetate rînduri, consideră tratatul dela Paris privitor la crearea „armatei europene" drept un tratat privitor la crearea unei grupări militare a şase state occidentale, îndreptată împotriva altor state europene.

După cuvîntarea lui V. M. Molotov, şedinţa a luat sfîrşit.

Şedinţa din 4 februarie

BERLIN 5 (Agerpres). — La 4 februarie s-a desfăşurat a 10-a şedinţă a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri care au continuat discuţiile la punctul al doilea al ordinei de zi: „Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene". Şedinţa a fost prezidată de A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

Primul a luat cuvîntul Bidault, ministrul de externe al Franţei, care a încercat să respingă obiecţiile întemeiate prezentate de V. M. Molotov la propunerile celor trei miniştri occidentali. Bidault a căutat să argumenteze că acordurile dela Bonn şi Paris nu ar angaja guvernul unei viitoare Germanii unite, aducînd din nou vechile argumente expuse în şedinţele anterioare.

Bidault a reluat în intervenţia sa vechile acuzaţii calomnioase pretinzînd că politica blocurilor agresive este „impusă" ţărilor vest-europene de politica Uniunii Sovietice şi a democraţiilor populare.

In intervenţia sa, Eden a sprijinit declaraţiile lui Bidault.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov care a prezentat o propunere în legătură cu formarea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie şi cu efectuarea unor alegeri libere în toată Germania.

Propunerea prezentată de V. M. Molotov cuprinde cinci puncte, subliniindu-se că sarcina imediată este formarea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie de către parlamentele Republicii Democrate Germane şi Republicii federale germane cu participarea organizaţiilor democratice. Sarcina principală a acestui guvern provizoriu este pregătirea alegerilor libere pe întreaga Germanie, asigurînd crearea în Germania a condiţiilor necesare pentru garantarea caracterului democratic al alegerilor. Propunerea sovietică arată că în aceste alegeri libere, efectuate fără amestecul puterilor străine, poporul german trebue să hotărască asupra orînduirii sociale şi de stat a unei Germanii democrate. Guvernul provizoriu pe întreaga Germanie va avea de asemenea ca sarcină să asigure reprezentarea Germaniei la pregătirea tratatului de pace şi în organizaţiile internaţionale.

Propunerea delegaţiei sovietice prevede ca guvernele U.R.S.S., Franţei, Angliei şi S.U.A., asigurînd adoptarea măsurilor corespunzătoare care să permită guvernului provizoriu al întregii Germanii să-şi exercite sarcinile, să cadă de acord asupra retragerii trupelor de ocupaţie încă înainte de alegeri, atît de pe teritoriul Germaniei occidentale, cît şi de pe teritoriul Germaniei răsăritene.

Contingente limitate necesare îndeplinirii funcţiilor de control ale puterilor de ocupaţie vor rămîne pe teritoriul german pentru a asigura îndeplinirea acestor funcţii.

Pentru participarea reprezentanţilor R. D. Germane şi ai Germaniei occidentale la examinarea problemei germane

CUVANTAREA LUI WALTER ULBRICHT

BERLIN 3 (Agerpres). — A.D.N.

La uzina producătoare de utilaj telegrafic şi telefonic Oberschöneweide din Berlin a avut loc o adunare a muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor de la această uzină. La adunare a luat cuvântul Walter Ulbricht, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri al R. D. Germane şi prim secretar al C.C. al Partidului socialist Unit din Germania

El a vorbit despre necesitatea participării reprezentanţilor Republicii Democrate Germane şi ai Germaniei occidentale la examinarea problemei germane de către conferinţa de la Berlin. Problema principală, a spus W. Ulbricht, este dacă Germania unită va fi un stat paşnic şi democrat aşa cum s-a prevăzut în memorandumul guvernului R. D. Germane sau un stat militarist agresiv aşa cum îl doresc Dulles şi Adenauer.

In continuare, W. Ulbricht a subliniat necesitatea unui acord între reprezentanţii celor două părţi ale Germaniei cu privire la măsurile care urmează să fie luate pentru restabilirea unităţii Germaniei şi crearea unui guvern provizoriu al întregii Germanii, a cărui sarcină principală trebuie să fie pregătirea unor alegeri democratice.

Dacă populaţia germană ar face o comparaţie între poziţia negativă a guvernului de la Bonn şi propunerile constructive ale guvernului R. D. Germane expuse în memorandumul său, ea va vedea că rezolvarea paşnică a acestei probleme este posibilă şi că numai guvernul R. D. Germane reprezintă interesele naţionale ale Germaniei. Sîntem întru totul de acord cu ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. V. M. Molotov, că o sarcină importantă a conferinţei miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri este să contribuie la apropierea celor două părţi ale Germaniei. Guvernul Republicii Democrate Germane va face tot ce îi va sta în putinţă pentru a contribui la succesul oricărei acţiuni îndreptate spre unificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică.

Dineul oferit de V. M. Molotov în cinstea lui A. Eden

BERLIN 3 (Agerpres). TASS transmite:

La 2 februarie, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit un dineu în cinstea lui A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

La dineu au participat de asemenea W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., F. Hoyer-Millar, Inaltul comisar englez în Germania, F. Roberts, principalul consilier al delegaţiei engleze, A. Nutting, adjunct parlamentar, al ministerului afacerilor externe al Marii Britanii.

Din partea sovietică la dineu au luat parte A. A. Gromiko, I. A. Malik, V. S. Semenov, G. N. Zarubin, G. M. Puşkin şi A. A. Sobolev.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.